Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2124 — 4 pagini — 20 bani — Miercuri 29 februarie 1956

PÎNĂ LA 11 MARTIE mai sînt 11 zile

Două atitudini — două rezultate

Intr-una din galeriile minei Petrila, alături de ceilalţi mineri, lucrează şi Corcodel Constantin şi Zamfirescu Gheorghe. Nivelul cunoştinţelor profesionale ale celor doi mineri este aproape identic, dar rezultatele pe care le obţin în producţie sînt foarte diferite. Care este cauza? In timp ce Corcodel Constantin munceşte rodnic iar rezultatele pe care le obţine în muncă sînt tot mai mari, despre Zamfirescu Gheorghe nu se pot spune vorbe de laudă. Aprecierea minerilor, a conducerii sectorului în care cei 2 tineri lucrează este de altfel pe de-a întregul îndreptăţită. In timp ce Corcodel Constantin este preocupat de creşterea productivităţii muncii, Zamfirescu nu-şi face nici o problemă în legătură cu numeroasele sale absenţe de la muncă. Două atitudini faţă de muncă. Aceste atitudini opuse apar — clar exprimate aritmetic — în zilele în care fiecare miner îşi primeşte răsplata pentru munca dintr-o lună întreagă. In timp ce în ştatul de salarii, în dreptul numelui lui Corcodel poţi citi sume ce variază între 2800 şi 3200 lei, în dreptul numelui lui Zamfirescu poţi citi modesta sumă de 2-300 lei. După muncă şi răsplată — spune o veche şi înţeleaptă zicală populară. In timp ce ceilalţi mineri primeau la sfîrşitul lunii decembrie prima de vechime în subteran, Zamfirescu era cuprins de tristeţea şi regretul celui care ştie bine că pe drept nu este onorat cu această primă. Şi de această dată hotărîşte ca în noul an să se schimbe. Nu trec însă decît vreo cîteva zile şi Zamfirescu lipseşte iar de la muncă. Se poate afirma că Zamfirescu consideră munca drept o chestiune de cinste şi onoare? Evident că nu. Disciplina muncii nu preţuieşte mare lucru în ochii lui.

Disciplina socialistă a muncii cere în primul rînd respectarea cu rigurozitate a programului de muncă. De multe ori poţi auzi cuvintele: ce-i dacă am întîrziat cîteva minute? Sau: ce-i dacă nu am venit eri la lucru, s-a prăpădit lumea? Adevărul este însă că minutele astea sau zilele lipsite de la lucru, adunate la un loc, sînt echivalente cu sute de metri de ţesături, mii de perechi de încălţăminte, sute de maşini, tone de cărbune peste plan.

In cursul anului 1954 — aşa cum se arată în Documentele celui de al doilea Congres al P.M.R. — pierderile de timp productiv în industria republicană au ajuns aproape la 9 milioane zile-om, din care 5.700.000 însumează absenţe nemotivate şi 2.300.000 absenţe aprobate de conducerea întreprinderilor. Eliminarea acestor pierderi ar fi permis creşterea suplimentară a productivităţii muncii cu cca. 5 la sută.

Dar disciplina nu înseamnă numai să vii cu regularitate la muncă. Ea înseamnă în acelaşi timp folosirea la maximum a timpului de lucru, păstrarea şi îngrijirea cu cea mai mare atenţie a avutului obştesc, a maşinii la care lucrezi, a uneltelor şi sculelor etc.

Marea majoritate a tinerilor din patria noastră muncesc cinstit, cu tragere de inimă, respectînd cu stricteţe disciplina socialistă a muncii. Din rîndurile acestora se ridică fruntaşii în producţie pe pieptul cărora străluceşte înalte decoraţii de stat. Se mai găsesc însă din păcate tineri care nu ţin seama de această îndatorire a fiecărui om al muncii. In rîndurile tinerilor mineri, disciplina lasă nu odată de dorit. Cauzele trebuie căutate în slaba muncă politică de educare. A trecut vreme îndelungată de cînd comitetul organizaţiei de bază U.T.M. de la mina Uricani (secretar tov. Rentea Vasile) nu a analizat această problemă în şedinţele de organizaţie, deşi la mina Uricani sînt încă tineri care nu vin cu regularitate la lucru, sau care nu au grijă de maşinile şi sculele cu care lucrează. Un calcul sumar arată că reducînd la zero absenţele dintr-o singură lună, mina ar putea da peste plan 5-600 tone de cărbune.

Din întărirea disciplinei socialiste a muncii în rîndurile tinerilor mineri, comitetele organizaţiilor de bază U.T.M. au datoria să-şi facă o preocupare permanentă. Bine a procedat colectivul gazetei de perete de la mina Lupeni cînd a purtat o amplă discuţie în urma repetatelor abateri ale artificierului utemist Bedenloss Ion de la sectorul 5. Azi, utemistul Bedenloss nu numai că nu mai pierde prima materialele ce-i sînt încredinţate, dar el se numără printre oamenii cei mai harnici ai sectorului. Publicarea unui singur articol la gazeta de perete, analiza unui caz de indisciplină a unui tînăr în şedinţele organizaţiei de bază U.T.M., au darul să schimbe în bine atitudinea nejustă a unor tineri mineri faţă de disciplină.

Comitetele organizaţiilor de bază U.T.M. din minele patriei noastre sînt datoare să lupte prin toate mijloacele pentru formarea în rîndurile tinerilor mineri a unei opinii muncitoreşti împotriva abaterilor de la disciplina socialistă a muncii.

Creşterea producţiei şi productivităţii muncii în industria carboniferă nu poate fi despărţită de ridicarea nivelului calificării profesionale şi de întărirea disciplinei în muncă.

Directivele celui de al doilea plan cincinal prevăd pentru sectorul carbonifer al patriei sarcini însemnate. Creşterea producţiei de cărbune în 1960 cu 80-90 la sută faţă de 1955 nu poate fi concepută fără aportul tinerilor mineri.

Ca din adîncul pămîntului să iasă tot mai mult cărbune, ei trebuie să fie, la locurile lor de muncă, exemple de disciplină şi de muncă rodnică, aşa ca havezele lor, combainele lor sau craţerele din abatajele lor să extragă azi mai mult cărbune decît ieri, mîine mai mult decît azi.

„Scînteia tineretului"

Intoarcerea în Capitală a delegaţiei P. M. R. care a participat la lucrările celui de al XX-lea Congres al P. C. U. S.

Marţi la amiază s-a înapoiat în Capitală, venind de la Moscova, delegaţia Partidului Muncitoresc Romîn care a participat ca invitată la lucrările celui de-al XX-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Din delegaţie au făcut parte tovarăşii: Gh. Gheorghiu-Dej, I. Chişinevschi, Miron Constantinescu şi Petre Borilă.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, membrii delegaţiei au fost întîmpinaţi de tovarăşii: Chivu Stoica, Al. Moghioroş, Emil Bodnăraş, C. Pîrvulescu, Al. Drăghici, N. Ceauşescu, D. Coliu, L. Sălăjan, L. Răutu, Şt. Voitec, Al. Bîrlădeanu, J. Fazekaş, I. Cozma, Ghizela Vass, Fl. Dănălache, A. Mălnăşan şi alţii.

Au asistat I. I. Horoşilov, însărcinat cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la Bucureşti şi membri ai Ambasadei.

(Agerpres)

ŢARA se pregăteşte de ALEGERI

Propuneri urmate de măsuri

CLUJ (de la corespondentul nostru). — Zilele acestea tov. Virgil Trofin, secretar al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor, candidat în circumscripţia electorală regională nr. 12 Cluj, s-a întîlnit la casa alegătorului nr. 23 din strada Petőfi Şandor, cu alegătorii.

In cadrul acestei întîlniri alegătorii au discutat cu tovarăşul Virgil Trofin în deosebi probleme legate de buna gospodărire a oraşului.

Luînd cuvîntul, alegătorul Ştefan Belovai a arătat că în ultimii ani în oraşul Cluj au fost obţinute succese remarcabile în ceea ce priveşte gospodărirea şi înfrumuseţarea oraşului. El a arătat că s-au amenajat parcuri noi, au fost pavate şi pietruite numeroase străzi, iar gazul metan şi lumina electrică au fost introduse în locuinţele multor cetăţeni. De asemenea a mai arătat că în această circumscripţie a luat fiinţă un cartier nou pe Calea Turzii. In ultimii ani aici au fost construite — cu împrumuturi acordate de stat şi cu sprijinul întreprinderilor — zeci de case de locuit.

Ileana Giurgiu a vorbit despre activitatea sa ca responsabilă a unui comitet de stradă, despre legătura cetăţenilor cu deputatul şi felul cum acesta a reuşit să mobilizeze pe cetăţeni la repararea străzii Bălaşa. La această întîlnire au fost făcute mai multe propuneri. Alegătoarea Maria Tokos a arătat că monumentele istorice din oraş sînt prost îngrijite. Ea a propus ca monumentele să fie date spre îngrijire instituţiilor din apropiere. Tot alegătoarea Tokos a propus să se înfiinţeze comitete ale blocurilor cu mai mulţi locatari, care să se preocupe de repararea şi curăţirea acestora cînd este nevoie. Alţi alegători, ca de pildă Mihai Ştefan, Terezia David, au criticat comitetul executiv al sfatului popular orăşenesc pentru faptul că nu a luat măsuri de a transporta molozul din străzile unde a fost făcută canalizarea şi s-a introdus gazul metan. De asemenea se tărăgănează de multă vreme lucrările de aliniere a străzii Bădescu.

După ce a ascultat propunerile vorbitorilor, tov. Virgil Trofin s-a angajat că va ţine o strînsă legătură cu alegătorii şi, împreună cu ei, va lupta pentru înfrumuseţarea oraşului lor.

Pornind de la propunerile alegătorilor s-a constituit pe loc un colectiv format din tov. prof. univ. Tiberiu Popovici, membru corespondent al Academiei R.P.R. Tiberiu Bucşa, preşedintele tribunalului orăşenesc Cluj şi Gergely F. Acest comitet are sarcina de a cerceta situaţia monumentelor istorice şi de a face propuneri. S-a format de asemenea şi un alt colectiv în frunte cu Ioan Szep muncitor fruntaş în producţie la uzinele „Janoş Herbak" care să studieze problema lărgirii reţelei de gaz metan în cartier.

In zorii dimineţii de duminică, grupuri de tineri elevi ai Şcolii profesionale nr. 4 au pornit pe străzile Ploeştiului. Duceau cu ei, ferindu-le de fulgii de zăpadă, afişele ce făceau cunoscut cetăţenilor evenimentul de la 11 martie. Priviţi-i, cititori, pe tinerii agitatori Ghiţă Victor, Piscan Ion, Marin Marin şi alţii din clişeul nostru. Cît de simplă şi cinstită le este bucuria de a constata că lucrul le-a reuşit pe deplin!

Foto: D. F. DUMITRU

De vorbă cu candidata despre planuri de viitor

CRAIOVA (De la corespondentul nostru). — Alegătorii din comuna Pojogeni, raionul Gilort, regiunea Craiova, au propus drept candidaţi F.D.P. în alegerile de deputaţi în sfaturile populare oameni harnici, pricepuţi, cunoscuţi tuturor.

In această perioadă ţăranii muncitori din Pojogeni discută cu candidaţii lor despre problemele de interes obştesc. O astfel de discuţie a avut loc zilele acestea, cînd candidata Ana Busuioc, activistă a Sfatului Popular raional Gilort, a discutat cu cetăţenii din circumscripţia electorală nr. 29 despre construcţiile ce se vor face în comună.

Cei care au luat cuvîntul au vorbit despre realizările lor în cinstea alegerilor şi despre ce vor trebui să facă ei de acum înainte în comună. Din discuţii a reieşit că ţăranii muncitori din comună sînt gata pentru însămînţările de primăvară. Uneltele şi atelajele sînt pregătite, iar seminţele selecţionate şi tratate. Luînd cuvîntul, tovarăşul Ilen Gheorghe a propus celor prezenţi ca imediat după alegeri (cînd vremea va fi mai favorabilă) să înceapă construcţia căminului cultural şi repararea unor poduri şi podeţe. Tinerii Ion Lupu, Dumitru Caragea şi Grigore Vodislav au susţinut propunerea tovarăşului Ilen. Candidata Ana Busuioc a fost de acord cu propunerile făcute şi a promis să sprijine toate aceste acţiuni.

Actorii din Bacău în campania electorală

BACĂU (de la corespondentul nostru).

Răspunzînd chemării lansate de colectivul Teatrului de operetă din Bucureşti pentru sprijinirea campaniei alegerilor de deputaţi în sfaturile populare, Teatrul de stat din Bacău desfăşoară în această perioadă o activitate rodnică. O parte din colectivul de artişti este în turneu în regiune cu piesa „O scrisoare pierdută" de Ion Luca Caragiale. Pînă în prezent, itinerariul cuprinde aproape toate centrele raionale şi localităţile industriale ca Moineşti, Zemeş, Comăneşti, Bicaz şi altele.

O altă parte a colectivului de teatru a pregătit comedia într-un act „Jos Tudorache, sus Tudorache" de Mircea Ştefănescu, pentru a o prezenta la cluburile întreprinderilor din oraş, la colţurile roşii şi în cadrul căminelor culturale din raioane.

Tot în acest timp artiştii teatrului se ocupă atent de îndrumarea echipelor artistice de amatori din cadrul oraşului şi centrelor raionale.

In felul acesta colectivul Teatrului de Stat din Bacău sprijină prin mijloacele sale specifice campania alegerilor.

Clişeul nostru reprezintă una din adunările tinerilor muncitori ce-şi petrec în aceste zile concediul în minunata staţiune Sinaia. Agitatoarea utemistă Natalia Ciocan citeşte despre dreptul de vot al tinerilor de la 18 ani în sus. Acest lucru nu este întîmplător, căci în sală cu excepţia a doi-trei, toţi sînt tineri care n-au intrat încă pînă acum într-o secţie de votare. Vi-i prezentăm pe cîţiva dintre ei: Silvia Ciobotaru, Didin Hrişcu din Botoşani, Anghel Chiriţescu, lăcătuş la „Steagul Roşu" Oraşul Stalin, Nicoliţa Ghiocel de la I.P.C. Bucureşti, Octavian Băleanu de la O.T.A.M.-Ploeşti şi alţii. Cînd peste cîteva zile, ei se vor întoarce la locurile lor de muncă răspîndite pe întreg cuprinsul ţării, vor păstra printre amintirile plăcute ale acestui concediu şi clipele petrecute la Casa alegătorului din Sinaia.

Exportăm tot mai multe produse industriale

Intreprinderile de stat romîneşti pentru comerţul exterior au încheiat în ultimul timp noi tranzacţii comerciale importante.

Ca urmare a tratativelor purtate de către o delegaţie comercială chineză cu întreprinderea „Industrialexport", aceasta din urmă s-a angajat să livreze în R. P. Chineză un număr de 22 instalaţii petrolifere.

Intreprinderea de stat pentru comerţul exterior „Romîno-export" şi-a început activitatea pe anul 1956 realizînd însemnate noi contracte comerciale. Unul din aceste contracte prevede livrarea către Statele Unite a unei cantităţi de cca. 500.000 m.p. geamuri.

O comandă indiană de 5.000 contori electrici a intrat recent în programul de fabricaţie al uzinelor din R.P.R., livrarea lor urmînd să înceapă în cursul lunii iunie. De asemenea, s-a primit din India o comandă de 4.800 fiare electrice de călcat.

Mergînd pe linia extinderii exportului de ciment, care în anul 1955 a cunoscut o serioasă dezvoltare, întreprinderea „Romîno-export" a realizat două importante contracte privind exportul de ciment în regiunile golfului Persic şi în porturile Mării Roşii. Aceste livrări în cantitate de 100.000 tone şi respectiv de 150.000 tone vor fi eşalonate pe întreg anul 1956.

Recent s-a încheiat un contract cu o firmă elveţiană pentru a se livra o mare cantitate de împletituri de răchită.

Daruri de Ziua femeii

In cinstea Zilei Internaţionale a Femeii lucrătorii din industria uşoară şi alimentară au pregătit în plus faţă de prevederile planului mari cantităţi de articole de îmbrăcăminte, galanterie, ţesături din bumbac, lînă şi mătase ca şi pachete cu cadouri, conţinînd articole cosmetice sau produse de cofetărie.

Astfel, fabricile industriei uşoare au produs în vederea zilei de 8 Martie, peste plan, bluze, jachete, scampolouri, ţesături din bumbac, lînă, mătase şi catifea raiată, pălării de primăvară, batiste şi baticuri, garnituri de fete de masă şi şervetele, articole de sticlărie, marochinărie, poşete şi sacoşe de voiaj.

Unele din produsele realizate în cinstea zilei de 8 Martie sînt împachetate în ambalaje speciale care poartă inscripţia „Trăiască Ziua internaţională a femeii".

(Agerpres)

Adunarea juriştilor din Capitală

In cadrul unei mari adunări care a avut loc marţi după amiază în sala de festivităţi a Palatului Justiţiei, juriştii din Capitală au aderat cu însufleţire la apelul Biroului Consiliului Mondial al Păcii pentru convocarea unei sesiuni extraordinare a Consiliului Mondial al Păcii consacrată problemei dezarmării şi interzicerii armelor de distrugere în masă.

Adunarea a fost deschisă de C. Paraschivescu-Bălăceanu membru în Comitetul Naţional pentru Apărarea Păcii din R.P.R., vicepreşedinte al Asociaţiei Juriştilor din R.P.R.

La sfîrşit, s-a adoptat în unanimitate o moţiune prin care juriştii din Capitală, alături de întregul popor romîn, cer ca toate guvernele să adopte măsuri concrete în vederea încetării cursei înarmărilor, a interzicerii armelor nucleare, pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice.

Energia atomică folosită în medicina romînească

Cercetările de la Institutul de endocrinologie „C. I. Parhon" din Bucureşti

In imediata apropiere a Monumentului Aviatorilor se află o clădire impunătoare. Dacă te apropii mai mult de ea vezi scris pe o tăbliţă de sticlă: Institutul de endocrinologie „C. I. Parhon".

In interiorul acestei clădiri, colective de cercetători conduse de academicianul prof. dr. C. I. Parhon şi academicianul prof. Ştefan Milcu, pun în slujba omului, toate cunoştinţele lor desfăşurînd o prodigioasă activitate.

Folosind experienţa şi tehnica savanţilor sovietici au început să se facă aici încă din primele luni ale anului trecut aplicaţii cu izotopi radioactivi, atît în scop de diagnostic, cît şi în tratamente.

De asemenea s-au efectuat cercetări experimentale pe animale (cobai, şobolani, iepuri etc.), pentru a cunoaşte unele aspecte ale funcţiunilor glandelor endocrine.

De obicei, începuturile sînt grele, spinoase. Cînd cercetările se fac însă cu multă răspundere, aplicaţiile dau rezultatele aşteptate. Munca de zi şi noapte a medicilor şi savanţilor din institut a izbutit.

In medicină este deosebit de greu uneori să stabileşti în mod precis diagnosticul unei boli, pentru a putea prescrie apoi bolnavului tratamentul corespunzător. Folosirea izotopilor radioactivi, ajută însă la înlăturarea multor greutăţi întîmpinate.

Administrînd bolnavului iod radioactiv — medicii determină concentraţia iodului radioactiv din tiroidă (glanda situată în regiunea gîtului). Măsurarea radiaţiunilor emise de tiroidă — mai precis a iodului radioactiv din ea — se face cu un aparat foarte sensibil, numit Contorul Geiger-Müller, pe care este suficient să-l apropiem pe dinafară de glanda tiroidă pentru ca să avem înregistrat automat numărul de radiaţiuni emise. In acest mod se poate stabili diagnosticul bolii după starea funcţiunii glandei. Inainte nu se putea preciza totdeauna acest lucru. Cu ajutorul iodului radioactiv — şi anume izotopul radioactiv I—131 — se înlătură orice nesiguranţă. El arată în mod precis starea funcţională a tiroidei şi nu are nici o influenţă dăunătoare asupra corpului.

Din aplicaţiile şi cercetările făcute în institut pînă acum la peste 200 de cazuri, nu s-a întîmplat nici un accident, iar rezultatele au fost excepţionale.

Peste 40 de lucrări de cercetare cu izotopi radioactivi s-au înfăptuit deja în cadrul Institutului.

Folosirea izotopilor la bolnavi s-a făcut cu o atenţie deosebită. Lîngă patul fiecărui bolnav, veneau de cîteva ori pe zi medici şi mînuiau aparatul Geiger-Müller pentru măsurarea radiaţiunilor.

Dar ce sînt aceşti izotopi şi cum se aplică?

Izotopii sînt nişte corpuri simple sau elemente, care au aceleaşi proprietăţi ca şi ale altor corpuri simple cunoscute, dar de care se deosebesc prin greutăţile lor atomice. Spre exemplu, izotopul iodului I —131, are aceleaşi proprietăţi ca şi iodul obişnuit, însă, spre deosebire de acesta, are o altă greutate atomică.

Li s-a dat denumirea aceasta deoarece, dacă am ţine seama de proprietăţile lor chimice, ar trebui după tabloul lui Mendeleev să-i aşezăm în aceeaşi căsuţă. Cuvîntul „izotop" vine din greceşte, de la cuvintele „izos" şi „topos", ceea ce înseamnă „acelaşi loc". Izotopii sînt de două feluri: radioactivi şi neradioactivi.

Acad. prof. C. I. Parhon a început încă din anul trecut să aplice izotopi radioactivi şi în geriatrie (ştiinţa ce se ocupă cu studiul bătrîneţii). Cu ajutorul izotopului radioactiv I —131, s-a cercetat funcţia tiroidiană la bătrîni. De asemenea, s-au aplicat izotopi radioactivi şi ca tratament, administrînd unui lot de bătrîni de la Institutul de geriatrie, în mod periodic, cantităţi foarte mici de izotopi radioactivi după tehnica sovietică. S-au obţinut — în urma unui tratament de aproape 10 luni — rezultate interesante ce se caracterizează printr-o stare generală foarte bună a celor supuşi tratamentului însoţită de o vioiciune deosebită.

...Cînd priveşti de afară clădirea institutului nu vezi nimic deosebit. In spatele zidurilor impunătoare, se duce însă o intensă muncă creatoare, pusă în slujba sănătăţii oamenilor, ţintind să descopere tărîmuri noi, necunoscute ale medicinei.

ION TEOHARIDE

Scrisori dintr-o gospodărie colectivă (IV)

...Şi despre tineri

Inţelepciunea, spun unii, e un bun care aparţine numai bătrîneţii, şi eu cum am cumpărat zicala aşa am vîndut-o, avînd grijă, bineînţeles, să-mi aleg clienţii. Dar în gospodăria colectivă din Pantelimonul de Jos, oamenii, cu toate că nu-s mai colţoşi decît alţii de prin alte părţi, nu se prind la asemenea afacere şi nici nu stau pe gînduri să se ia la harţă cu negustorul. Treaba, dacă e s-o spun, mi s-a părut a naibii de încurcată căci cei care s-au întărîtat împotriva mea sînt doi bătrîni: unul, Ion Cloşcă, fierarul, care a realizat o inovaţie la o secerătoare, iar celălalt, Ion Drăguţ, purtătorul insignei de fruntaş al recoltelor bogate.

— Cum vine asta adică, să le scazi feciorilor noştri preţul la jumătate?! m-au luat ei în primire. Dar ţi-ai bătut dumneata capul să afli ce-au făcut ei aici?! I-ai văzut la joc, veseli şi nepăsători şi de-acum gata, ţi-ai zis: nu-s în stare decît să bîţiie din picioare. Află dumneata că feciorii noştri au stat totdeauna cu umerii la greu şi că merită să-şi petreacă sărbătorile după pofta inimii.

Ca să vezi, căutasem să-i măgulesc şi cînd colo iată ce ieşise. Nimic de zis, mare noroc am eu în negustorie, chiar şi cînd e vorba numai de vîndut zicale!

Utemiştii din gospodăria colectivă „Dumitru Karboşiev", de-a lungul a cinci ani şi-au atras cinstea şi preţuirea tuturora, fiindcă mereu s-au zbătut pentru bunul mers al treburilor, pentru soarta recoltei şi dacă vreţi — lor nu le e teamă de cuvinte mari — pentru fericire. A fost nevoie uneori să se secere grîul noaptea pe rouă, ca să nu i se scuture spicul — tinerii au pus cei dintîi mîna pe coasă şi i-au scos la lucru şi pe tractoriştii care dormeau dărîmaţi de oboseală; a trebuit altă dată să se sape gropi, sub ploile toamnei, pe cîteva hectare ca să se planteze pomi — tinerii şi-au potrivit haine groase şi-au ieşit cu cazmalele în stepă.

In gospodăria colectivă din Pantelimonul de Jos — pe vremea cînd se afla aici inginerul stagiar Movan Pintilie — s-a deschis un curs agrozootehnic de trei ani. Treaba s-a dovedit bună atît cît a stat inginerul, dar odată cu plecarea lui totul a căzut; oamenii şi-au luat cărţile şi le-au pus pe blidar — singuri nu se puteau descurca în ele.

Gospodăria a aşteptat să fie trimis alt inginer — şi mai trăieşte şi astăzi cu aceeaşi nădejde — dar de la regiune sau de la minister, nici un semn.

Tinerii, dornici însă să înveţe, i-au cerut preşedintelui să meargă la S.M.T. Pantelimon să se învoiască cu unul din inginerii de-acolo ca să vie să-i ajute.

— Bine, mă duc — le-a răspuns preşedintele — dar eu cred că omul are şi aşa destule griji pe capul lui.

— Are — l-au aprobat flăcăii, dar noi am stat de vorbă cu nişte prieteni pe care-i avem la staţiune şi ei ne-au spus că s-ar putea să legăm învoială. Du-te dumneata şi te înţelege cu directorul să-i dea drumul din cînd în cînd inginerului.

Preşedintele i-a ascultat şi peste o săptămînă cursurile au intrat iarăşi în făgaşul lor obişnuit.

Tovarăşul Vasile Ionescu, secretarul organizaţiei de bază U.T.M., m-a lăsat să pricep însă că nu totdeauna lucrurile au mers strună şi-au zbîrnîit. In anul de început, tinerii se codeau lăsînd greul unul pe altul. Flăcăii, aproape toţi se îndesau să îngrijească de cai, iar fetele cereau să fie toate în aceeaşi brigadă. Flăcăii trăgeau spre cai, fiindcă le place straşnic să galopeze prin stepa largă, fetele gîndeau că dacă rămîn să muncească la un loc cu bărbaţii n-au să se mai curețe de vorbele cumetrelor. Comitetul organizaţiei de bază UTM i-a chemat şi pe unii şi pe alţii în judecata adunării generale şi, după cum mărturiseşte secretarul, acolo s-au găsit leacuri pentru amîndouă bolile — fetele au consimţit să lucreze în brigăzile în care se aflau, iar flăcăii au înţeles că grăjdarilor, pe timpul verii, cînd atelajele pleacă din zori în stepă, nu le rămîne să călărească decît pe beţe, dacă ţin morţiş s-o facă.

In acelaşi an, doi dintre tinerii din gospodărie — Constantin Voinescu şi Petre Chivu — au plecat la S.M.T. Pantelimon să deprindă meseria de tractorist. Acum amîndoi flăcăii lucrează cu tractoarele în perimetrul gospodăriei — lucru cu folos pentru toată lumea, poate mai puţin pentru ei, fiindcă dacă greşesc odată, se aleg cu blagoslovealā din două părţi: şi de la staţiune şi de la gospodărie. Eu unul, după ce le-am cunoscut rudele, n-aş ţine de loc să fiu în pielea lor cînd greşesc cu brazda.

Utemiştii din Pantelimonul de Jos nu lasă să dăinuie nimic din ceea ce ar putea să îngreuneze bunul mers al gospodăriei şi se pricep de minune să le dea de furcă tuturor celor care, în loc să-şi vadă de treburi, umblă tehui pe uliţi mirosind unde se află băutură. Vara trecută, cînd toţi colectiviştii se zbăteau să isprăvească treierişul, brigadierii Constantin Mocanu şi Dumitru Drăguţ rămîneau aproape toată ziua în sat, la bodegă, iar pe la arii se abăteau numai seara şi atunci ca să măsoare din ochi movilele de grîu. Tinerii, cum îi vedeau, îi luau cu plecăciuni — adică mulţumim de cinstea pe care ne-o faceţi. Dar brigadierii nu pricepeau batjocura, sau nu vroiau să priceapă — ceea ce e tot un drac — şi-a doua zi o luau iarăşi de la capăt.

Băieţii, dacă n-au izbutit să-i lecuiască cu binele, s-au înfiinţat atunci la consiliul de conducere să-şi spună durerea.

— Vrem să fie schimbaţi brigadierii, au zis ei, fiindcă stau numai cu nasul prin cîrciumă şi nu se îngrijesc de nimic.

Tovarăşul Ion Petre, preşedintele, a stat să-i asculte şi le-a promis că o să pună treaba pe roate.

— Nu, s-au îmbăţoşat ei, noi vrem să isprăvim acum... Am aşteptat şi aşa prea mult.

— Dar ce, se dărîmă cerul pînă mîine? a rîs preşedintele. Insă văzîndu-i cum se mohorăsc, i-a întrebat cu cine au găsit cu cale să-i înlocuiască pe cei doi brigadieri.

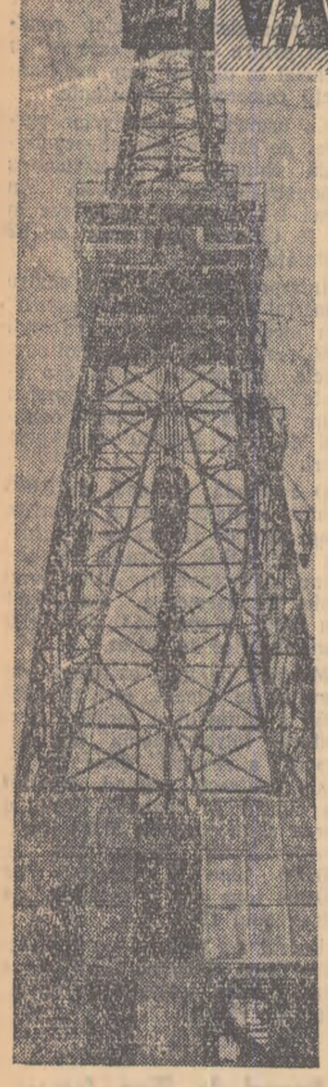
— Cu Ştefan Gurgu şi Ştefan Roşioru. Nouă ne pare că o să facă treabă frumoasă.

In curîndă vreme Ştefan Gurgu şi Ştefan Roşioru au fost numiţi în conducerea unor brigăzi.

Acum, cînd în stepa Dobrogei bat vînturile iernii, zănatice, mînînd zăpezile spre sate şi spre fumul mărăcinişurilor care încîlcesc hotarele, tinerii din Pantelimonul de Jos, ies în ceasurile dintîi ale zilei să fixeze parazăpezi în tarlalele cu grîu de toamnă, iar seara se strîng şi petrec laolaltă. Bătrînii care m-au înfruntat se pare că aveau dreptate: tinerii de la ei sînt veseli, dar niciodată nepăsători...

FANUŞ NEAGU

VALEA AURULUI NEGRU

În piața mare a orașului Ploești, acolo unde odată cu venirea primăverii florile revarsă peste bogăția de culori a petalelor, parfumul lor minunat, se află, alb și sobru, un monument simplu pe marmora căruia stă săpat cu litere de aur: „În amintirea eroicelor lupte duse în februarie 1933 de muncitorii petroliști sub conducerea Partidului Comunist din Romînia împotriva exploatării burghezo-moșierești, împotriva regimului de fascizare a țării și pregătirii războiului antisovietic..."

Am pornit de la placa de marmoră albă peste dealuri și culmi în care, înfiptă puternic, se înalță pădurea sondelor, ca să aflu acum despre viața urmașilor demni ai petroliștilor eroi din zilele negre ale lui '33.

PAMINT INVINS

De la gara de sud a Ploeștiului te ia un tren de importanță locală și te poartă cu hurducăeli reținute și intermitente în halte anonime, peste coline ce păstrează neștirbite elementele esențiale de peisaj petrolifer, ca apoi să te debarce într-o stație: Boldești!

Trăsăturile Boldeștiului nu sînt cu nimic deosebite de ale celorlalte localități cuprinse în marele perimetru al petrolului: șosele largi, asfaltate, de-a lungul cărora se aliniază casele sondorilor, dormitoarele holteilor, clubul muncitoresc în construcție, birourile, magazinele... Așezate comod și liniștit, parcă se țin departe de freamătul muncii ce clocotește acolo sus pe culmi unde stau înfipte în pămîntul negru, răscolit de șenilele tractoarelor, dihăniile acelea de fier, țevi și cabluri care sînt sondele. Sub răsucirea sapei care răscolește straturile în goana neobosită după lichidul negru, pămîntul acesta răsuflă învins, în timp ce vlaga și sîngele-i negru ascuns de milenii în pîntecul său, se scurge gîlgîind prin conducte către instalațiile de pompare.

DIN VREMURI INSINGERATE..

— Erau pe vremuri pe aceste locuri — îmi povestea bătrînul Nicorescu Ion, brigadierul sondei la care m-am oprit — niște venetici haini la suflet de păreau fiare și nu oameni, veniți de pe aiurea, atrași de mirosul petrolului. Cu bani străini cumpărau și concesionau terenuri, instalau hîrburi șchioape și putrede cu motoare vechi, ce se înecau la cîteva bătăi și apoi tocmeau oameni cu ziua. Închegau totul cît mai ieftin ca astfel cîștigul să fie mai mare. Dădeau o sută de lei țăranului pentru pogonul ce-l stăpînea, 20 lei pe zi muncitorului și din gîlgîiala de o minută numai a erupției cîștigau atît cît să cumpere o vilă, sus la Sinaia. Viața omului ce lucra la sondă, a oamenilor din satele dimprejur, nu intra în socotelile societăților străine. Și, pe negîndite, din lipsa măsurilor de protecție și din cauza utilajelor necorespunzătoare sonda erupea și se aprindea revărsînd potop de foc. Îmi amintesc de sonda de la Țintea. Sapa ajunsese la stratul de petrol. Inginerii de la societatea străină treceau călări urlînd la oameni — bărbați și femei de prin sat tocmiți la șanțurile pentru scurgerea petrolului în batale. La gura puțului, noroiul spumega și bolborosea de gaze. Turla părea învăluită într-un nor gros, cenușiu. Cînd valul de gaze s-a lăsat ca o perdea peste toată împrejurimea, inginerii au dat pinteni cailor strigînd să se continuie scosul noroiului. Au plecat să privească de departe spectacolul înspăimîntător al erupției. „Scoateți, scoateți mai repede" — răcneau ei către sondorii îngrijorați. Ar fi trebuit niște instalații speciale de captare, dar acelea costau bani și timp.

Sondorii aveau acasă copii care așteptau pîine, așa că au tras înainte. Oamenii săpau la șanțuri și batale, înecîndu-și tusea în batiste Deodată un vuet nemaipomenit, o răbufnire dinăuntrul adîncurilor a zguduit pămîntul. Gazele învingînd greutatea micșorată a noroiului au răzbit cu o forță năprasnică.

O scînteie, doar o scînteie mică și tot spațiul ce cuprindea sonda, batalele și șanțurile învăluite în ceața de gaze a devenit o singură flacără nestăvilită, cumplită, mistuitoare.

Oamenii de la sondă n-au avut nici măcar timpul să strige; torțe vii, arzînde, cădeau de pe

Brigadierul Ion Nicorescu

turlă în noroiul fierbinte. Oamenii de la șanțuri alergau înebuniți sub potopul de foc, cu hainele aprinse. După ce totul a fost stins și mort, oamenii societății au apărut din nou călări. Blestemau, evaluînd pierderile, comandau la centru alte hîrburi și tocmeau alți oameni.

Așa a fost pe atunci...

„BAIEȚII" LUI NICORESCU-BRIGADIERUL

...Acum, dimineața, soarele surîde printre norii alburii.

La granic, cu mîna încleștată pe pîrghii, atent la apăsarea garniturii și la diagramă, maistrul sondor conduce forajul.

— Îl vezi — mi-l arată cu o ridicare a capului bătrînul brigadier. Are douăzeci și ceva de ani, și-i maistru sondor. Eu a trebuit să muncesc treizeci de ani pentru ca acum, în anii aceștia să ajung brigadier. Din el, cu mîna pe care o are și mintea ageră, scot într-un an un brigadier să se ducă vestea... L-am îndrăgit de parcă ar fi unul din feciorii mei...

Feciorii brigadierului — am aflat mai tîrziu — sînt răspîndiți departe de casă. Cel mai mare, Alexandru, lucrează în Oltenia — petrolist, bineînțeles. Ion Nicorescu este un băiat harnic, student al Institutului de petrol și gaze din București. Peste cîțiva ani va veni într-o schelă inginerul Nicorescu și va arăta bătrînului brigadier Nicorescu ce a mai descoperit nou știința în tehnica forajului.

...Peste cîteva minute bătrînul brigadier a trecut la granic. Iar eu, vorbind cu tînărul Stoica Constantin, maistrul sondor, în baraca de scînduri a sondei ce ține loc de birou, club, sală de ședințe — am aflat mai multe lucruri din viața acestui tînăr. Este de prin Cărbunești-Teleajen. Tatăl a pierit măcinat de bolile și lipsurile de care piereau mai toți sondorii în urmă cu ani. Atunci, pe Stoica maică-sa îl legăna în albie. La 16 ani s-a angajat într-o schelă petroliferă. La 18 ani—după eliberarea patriei noastre — Stoica s-a alăturat cu toată inima-i tînără luptei tinerilor muncitori din Valea Prahovei, a îndeplinit sarcini de activist și după cîtva timp, chemat de dorul de sondă, s-a reîntors în schelă și a intrat în școala de maiștri sondori. Iar acum mînuiește granicul uriaș și garnitura de zeci de tone de parcă ar fi niște jucării. Pe tînărul acesta venit de la țară l-am auzit vorbind despre „condiții optime de forare", de „metoda Epștein", despre „meotic", „sarmațian", despre „profilul geologic al straturilor" și altele de acestea. Cînd l-am întrebat de familie, ochii i-au lucit a zîmbet cald și vocea a căpătat inflexiuni ce trădau o sensibilitate pe care n-aș fi bănuit-o poate la tînărul acesta voinic. Mi-a vorbit de frații lui, sondori și ei. Astăzi tinerii aceștia ating viteze foarte mari de foraj iar unul dintre ei poate chiar carotează în adîncuri stratul de petrol cu izotopi radioactivi. De la extracția cu cai și lingură la carotaj radioactiv; de la viața de sclav la munca demnă, a omului stăpîn pe soarta sa. Două paralele ce se înscriu ca două linii de foc peste zările fumegînde ale acestui peisaj petrolifer

Am stat de vorbă și cu alți tineri de la sonda tineretului din Boldești: cu Țapu Ștefan, podarul, cu Stan Ion, ajutorul de maistru sondor, cu Dima Gheorghe, prîslea al sondei. Cu aceștia, bătrînul brigadier Nicorescu a terminat de forat sonda 119 înainte de termen. Pentru acest lucru au primit de la stat un premiu de 45.000 lei. Iar după cum merge lucrul la sonda actuală, brigadierul socotește că o va da gata cu 50 de zile înainte de termen.

Este aici, dacă vreți, și o chestiune de ambiție. Brigada de la sonda 753 a terminat cu mult înainte de termen, iar Traian Moraru brigadierul, împreună cu băieții lui au primit pentru aceasta un premiu de 80.000 lei cu care tinerii și-au cumpărat haine noi, lucruri de trebuință, au trimis la părinți mandat, iar unii din ei au gînd serios de a-și întemeia un cămin. Precum vedeți, în Valea Prahovei adie un vînt înnoitor.

*

Viața s-a înseninat pe valea unde împletit cu apele Prahovei

Maistrul sondor Constantin Stoica

curge gîlgîind în conducte aurul negru. În orașele și satele prahovene s-au ridicat pentru sondori locuințe confortabile, construcții de interes social, lăcașuri de cultură. În Ploești, pe strada Mihai-Bravu, se înalță două blocuri muncitorești cu 36 de apartamente; pe bulevardul Gării 40 de noi apartamente adăpostesc tot atîtea familii, iar pe str. Mihail Eminescu în curînd încă 65 de familii de petroliști vor locui în apartamente moderne, prevăzute cu dormitoare spațioase, băi, electricitate și gaze naturale. La Dragomirești, 54 de familii de sondori s-au mutat în case noi, individuale, proprietate de stat, iar în sat se ridică clădirea impunătoare a unui dispensar medical cu staționar, utilate cu aparataj medical modern.

Am vizitat cartierul nou al Băicoiului și am văzut cum trăiesc familiile sondorilor în blocurile muncitorești. M-am bucurat împreună cu cei aproape 400 de tineri ce locuiesc în blocurile construite pentru ei, am petrecut împreună clipe minunate în clubul nou, am văzut spitalul cu 75 locuri al orășelului. La Șuța Seacă, la Tîrgoviște și în multe locuri, aceleași priveliști — imagini din pelicula bogată a vieții noi — dau frumusețe și forță peisajului întinerit al Văii Prahovei.

Da, viața s-a înseninat pe Valea aurului negru.

GH. PIETRARU

„Joia tineretului" în uzina noastră

Pentru ca tineretul uzinei noastre să-și petreacă timpul liber mai plăcut și mai folositor, comitetul U.T.M. în colaborare cu comitetul de întreprindere au hotărît ca o zi pe săptămînă din activitatea clubului să fie rezervată tineretului. A devenit un obicei ca tinerii uzinei noastre să se întîlnească săptămînal, joia, după orele de muncă, la clubul uzinei pentru a participa la o serie de acțiuni, organizate în mod special pentru el. În aceste zile au loc aici seri literare, seri științifice, seri de satiră și umor, șezători, ghicitori-literare, întîlniri cu scriitori, jurnale-reportaje, seri de dans model și altele.

Tînărul poet Toma George Maiorescu a vorbit într-una din aceste „Joi ale tineretului" despre poemul său „Întoarcere în patrie". La o seară de satiră și umor, tovarășul Marin Botez, redactor al ziarului nostru de uzină, a prezentat tineretului operele unor scriitori satirici, cum sînt I. L. Caragiale și Cehov.

Interesantă a fost șezătoarea-ghicitoare literară, unde tov. Eugenia Badea, bibliotecara întreprinderii, a citit fragmente din cărți; tinerii trebuiau să ghicească autorul și titlul. Cu acest prilej s-a văzut care dintre tinerii uzinei noastre citește mai mult.

„Joile tineretului" atrag din ce în ce mai mulți tineri. De obicei, în fiecare joi dimineața, cînd vin la fabrică, tinerii și tinerele sînt îmbrăcați într-un mod mai deosebit decît în alte zile, cu mai multă grijă. După ieșirea din schimb ei se adună la clubul fabricii. Nelipsite de la aceste manifestări sînt filatoarea Maria Drăgulescu, țesătoarea Elisabeta Pavel și altele. Datorită faptului că noi am căutat să organizăm acțiuni apropiate de cerințele tinerilor muncitori, mulți dintre ei, cum sînt Matei Ispas și Eftimița Dedu, sînt astăzi nelipsiți de la aceste manifestări.

Interesul purtat „Joii tineretului" a făcut ca mulți tineri să vină cu propuneri pentru alcătuirea programelor viitoare. Tovarășa Maria Mateiși, a cerut ca în cadrul unei asemenea joi a tineretului să se vorbească tineretului despre Mihail Eminescu și opera sa. Asemenea propuneri ne ajută să organizăm acțiuni tot mai interesante și educative.

MARIA STAN
secretara comitetului U.T.M.
Uzinele textile „7 Noiembrie"
București

Un nou spectacol la Teatrul de Stat din Bîrlad

În a doua jumătate a lunii februarie colectivul Teatrului de Stat din Bîrlad a prezentat în premieră piesa „Jaf" a scriitorului progresist american Jack London, în traducerea lui Sică Alexandrescu și Iacob Cenușă. Din distribuție fac parte Tudor Branea, Laurențiu Mărgineanu, Stela Cosmuță, Lucian Robescu, Medine Șaban, Ștefan Tivodaru, Lucia Baciu, Octavian Cosmuță, Gheorghe Gheorghiu și alții.

Regia spectacolului aparține maestrului emerit al artei din R.P.R. Sică Alexandrescu prim regizor al Teatrului Național „I. L. Caragiale" din București.

Corespondent
ION OPREA

Esențialul în învățătura matematicii

acad. Gr. Moisil

Învățătura matematicilor în epoca construirii socialismului are o importanță deosebită. Atît în școlile medii cît și în școlile superioare, învățămîntul matematicilor are un îndoit scop: pe de o parte de a da cultura matematică necesară absolvenților care, la terminarea școlii, vor intra în producție și — pe de altă parte — de a da pregătirea matematică de bază absolvenților care, la terminarea școlii, vor continua studiile.

Într-un regim socialist amîndouă aceste țeluri sînt de mare importanță.

Una din sarcinile de bază ale construcției socialismului este ridicarea productivității muncii. Aceasta necesită, desigur la niveluri diferite, înțelegerea operațiilor tehnice pe care le executăm, fie că le executăm ca muncitor calificat, ca tehnician, ca inginer de șantier sau le proiectăm ca inginer proiectant sau ca cercetător în domeniul științelor. Iar operațiile tehnice, fundate pe cunoașterea exactă a legilor naturii, pretind imperios cunoștințele de matematică. Iată de ce cunoașterea matematicilor este necesară la orice nivel tehnic.

Școlile de învățămînt mediu, de care în special ne vom ocupa în acest articol, au un rol esențial atît în pregătirea matematică a absolvenților ce vor intra în producție, cît și a celor ce vor intra în universitate. Unul din punctele asupra cărora profesorul de învățămînt mediu trebuie să insiste este rolul celor învățate de elevii săi pentru munca lor în producție, atunci cînd vor termina cursurile. Orice elev de liceu știe că, dacă va urma facultatea de matematică și fizică sau un institut tehnic superior, va avea de învățat matematicile, dar puțini sînt cei ce își dau seama că, dacă vor intra în producție, vor avea de aplicat imediat matematica ce au învățat-o. Acest lucru trebuie subliniat de profesorul de matematică și de cel de fizică prin exemple scoase din utilizarea practică a matematicilor elementare. Noi nu cunoaștem o carte care să fie un îndrumător în această direcție și nici nu vedem cum s-ar putea scrie o astfel de carte, fără ca un număr mare de profesori din învățămîntul mediu să culeagă exemple din diferite domenii de muncă practică, să le elaboreze sub forma de articole, note, probleme, pe care să le publice în „Gazeta matematică și fizică". În urma discutării acestor exemple, fiecare profesor va putea avea un material bogat pe care să-l întrebuințeze.

Profesorul ar putea menționa și faptul că chiar în facultățile de chimie, filosofie, biologie, învățămîntul matematicii nu este absent; putem prevedea că în curînd cunoașterea matematicilor va fi necesară lingviștilor și filologilor.

Învățarea matematicilor prezintă două particularități care trebuie să fie subliniate. Prima constă din faptul că matematica trebuie învățată ordonat, lecție cu lecție, fără salturi și fără uitări. Elevul care a sărit, n-a înțeles, sau a uitat o lecție nu mai poate înțelege lecțiile următoare. Unitatea demonstrativă a matematicilor este atît de mare încît absența unei verigi este deosebit de dăunătoare. Atît elevul cît și profesorul trebuie să fie foarte atenți la acest punct, care constituie cea mai mare piedică în învățarea matematicilor. Trebuie să fie făcute repetiții dese. În fiecare toamnă profesorul trebuie să se asigure că elevii săi n-au uitat în timpul verii cele învățate. Cînd un profesor ia în primire o clasă nouă trebuie să se asigure de nivelul fiecăruia dintre elevii săi. În prima lună de cursuri, la universitate și în institutele tehnice superioare, profesorul trebuie să fie foarte atent la stabilirea nivelului auditorilor săi. Un curs foarte bun, de liceu sau universitate, poate fi total compromis dacă auditorilor le lipsește un anumit nivel de cunoștințe, presupus de profesor. Timpul cheltuit cu o continuă revizuire și repetare a celor învățate nu este niciodată timp pierdut. Dacă se trece însă prea repede asupra unor noțiuni incomplect asimilate, tot timpul de studiu următor este total pierdut.

O a doua caracteristică a matematicilor este rigoarea demonstrațiilor matematice. Matematica nu face concesii. O demonstrație nu poate fi „mai mult sau mai puțin corectă" ci, dacă nu este corectă, ea nu este o demonstrație. Trebuie încă de la început ca elevul să se învețe să înțeleagă complect definițiile, teoremele, demonstrațiile, regulile de calcul, metodele de lucru.

Învățatul mecanic, „pe de rost", al matematicilor este inutil.

Principiile matematicilor sînt scoase din experiență, dintr-o experiență acumulată mii și mii de ani. Profesorul trebuie să știe să parcurgă cu elevii săi această cale, pentru ca aceste principii să fie înțelese de elevi în înlănțuirea lor logică, ca rezultat al unei lungi experiențe. Această metodă este aplicabilă și în învățămîntul superior, dar ea este de o deosebită importanță în învățămîntul mediu.

Intuiția trebuie folosită nu numai în învățatul geometriei, ci și în cel al aritmeticii și algebrei.

Un ultim punct asupra căruia vrem să insistăm este cel al calculului. A fost o vreme cînd calculul, fie el calculul numeric, fie el calculul algebric, era disprețuit. Această părere era fundamental greșită. Calculul numeric este vehiculul prin care abstracția matematică se transcrie în verificarea experimentală și în proiectarea inginerească. Acei tineri care vor intra în producție după terminarea învățămîntului mediu, vor avea de făcut multe calcule numerice elementare. Acei care vor urma învățămîntul superior vor trebui să aibă abilitatea calculelor numerice elementare fiindcă teoriile cele mai abstracte, pentru a fi utilizate de tehnică, trebuie să fie elaborate pînă la a da metode de calcul, fie că aceste calcule se execută „cu mîna", fie că ele sînt executate cu mașinile ordinare, sau cu mașinile electronice.

Facultățile noastre au început să fie atente la această problemă. În special la Cluj, la facultatea de matematică și fizică și la filiala Academiei R.P.R., problemele de analiză numerică fac obiectul unor cercetări de un înalt nivel științific. Celelalte universități ar trebui să profite de experiența acumulată de matematicienii din Cluj.

Calculul algebric nu trebuie nici el neglijat în învățămîntul mediu. Dimpotrivă. Este necesar ca absolventul de liceu să nu întîmpine nici o dificultate principială de calcul algebric și să aibă o oarecare abilitate și rapiditate în efectuarea calculelor. În primul an de facultate profesorii tuturor disciplinelor matematice trebuie să verifice aceste calități ale studenților lor. De asemenea nu se va neglija în facultăți și institute tehnice superioare nici căpătarea unei abilități îndestulătoare în mînuirea unor algoritme mai perfecționate. Trebuie ca profesorul să găsească acea armonie între înțelegerea adîncă a noțiunilor, certitudinea demonstrațiilor, intuirea substratului experimental și abilitatea calculului.

Ce vom găsi în curînd în librării

Ca și alte edituri, E.S.P.L.A. pregătește noi apariții. Iubitorii de literatură își vor putea complecta raftul destinat colecției clasicilor literaturii universale cu două volume de preț: „Opere alese" de marele poet democrat american **W. Whitman** și volumul I al romanului **„Bîlciul deșertăciunilor"** datorat clasicului literaturii engleze **W. M. Thakeray.**

„Philomela a adus steagul" este titlul unui alt roman care va apare în curînd. Creație a scriitorului din Republica Democrată Germană, **Gotthold Gloger,** în carte sînt descrise luptele oamenilor simpli dintr-un sat german împotriva hitlerismului și apoi împotriva reînvierii militarismului agresiv în zilele noastre.

Cartea care a făcut atîta vîlvă în S.U.A., dezvăluind tenebroasele mașinațiuni ale reacțiunii ce cumpără conștiințele celor dispuși să și le vîndă spre a aduce acuzații false împotriva luptătorilor pentru pace, **„Martor mincinos"** de **H. Matusow,** se va afla de asemenea în curînd în librării. O altă carte despre viața contemporană din S.U.A. va fi romanul marelui scriitor progresist **Howard Fast** intitulat **„Silas Timberman"** închinat luptei oamenilor de știință americani pentru adevăr, pentru un învățămînt democratic, pentru valorificarea tradițiilor progresiste ale culturii, literaturii și artei naționale

În colecția „Meridiane" va apare de asemenea volumul **„Marșul african"** de **Marcel Villard,** redînd aspecte din lupta pentru libertate a poporului tunisian

Vom putea găsi de asemenea în librării monografiile **„Heinrich Heine"** de **Dumitru Hîncu** și **„H. C. Andersen"** de **Ion Pas.**

Cinema „Furtuna echinocțiului"

„Furtuna echinocțiului" ne face cunoștință cu cinematografia iugoslavă. Fără a ne îngădui concluzii generalizatoare — o singură realizare nu permite aceasta — filmul indică totuși trăsăturile unei arte cinematografice intens dramatice, de un realism viguros, mărturisind un limbaj actoricesc expresiv prin laconismul și sobrietatea sa.

Filmul nu constituie pentru noi o surpriză, ci o confirmare a ascensiunii rapide înregistrate de o cinematografie în vîrstă de 11 ani care își formulează bilanțul în cifre impresionante: cincizeci de filme artistice și peste opt sute de filme documentare și de știință popularizată. Firește, aspectul statistic nu este cel mai concludent. Asupra calității filmelor ne informează însă interesul viu cu care ele au fost primite în cele cîteva zeci de țări pe ale căror ecrane rulează.

„Furtuna echinocțiului" are rol de prim solist — am putea spune metaforic — în acest concert de calitate al cinematografiei iugoslave. Filmul lui Vladimir Pogacici este într-adevăr un film al marilor furtuni. Dezlănțuită și oarbă în furia ei este marea, spărgîndu-și amenințătoare valurile de pămîntul sterp și stîncos al Dalmației. Dar mai cumplită este furtuna care pustiește viața și sufletele oamenilor aspri ce locuiesc aceste meleaguri, ducînd un trai nespus de dur și greu. Regizorul a intuit cu sensibilitate această identitate și a subliniat-o cu insistența unui leit-motiv, în întreg filmul: scene dramatice ca aceea în care Anița suportă brutalul atac „sentimental" al lui Niko, ori cea în care Ivo, iubitul Aniței, vrea să-l ucidă pe acesta, neștiind că este chiar tatăl său, alternează cu imagini înfricoșătoare ale mării care urlă și geme, năpustindu-se în clocot, asupra coastei. Astfel, cu ajutorul imaginii extrem de plastice a operatorilor Iovanovici și Maidak, regizorul ne familiarizează cu atmosfera în care se va desfășura drama.

...Pămîntul sălbatec și pietros al Dalmației nu-și poate hrăni locuitorii. Pe aceștia îi susține marea (toți sînt pescari sau mici meșteșugari), aceeași mare care nu odată cere drept răsplată un crud tribut de vieți omenești. Și atunci, cînd nici ea nu mai poate fi de ajutor — pentru că mai nemiloasă este cumplita exploatare socială capitalistă din vremea cînd se petrece acțiunea — oamenii pornesc exasperați în lume în căutarea himerelor „norocului". Ce găsesc acolo, aflăm indirect din carnetul lui Niko Marianovici, singurul care s-a întors acasă îmbogățit în dreptul numelor concetățenilor săi, cărora el le cumpărase forța de muncă în schimbul unor promisiuni deșarte, Niko inventariase cu scrupulozitate contabilicească în diferite rubrici: „Mort mort, dispărut . trăiește... mort dispărut. mort "

Între perspectiva de a muri de foame pe stîncile natale și cea de a-și sfîrși zilele departe de al lor în fundul vreunei mine argentiniene, erau constrînși să aleagă acum aproape un veac, locuitorii coastei dalmatice. Acesta este fundalul social pe care se proiectează o impresionantă dramă psihologică. Elementele epice ale acțiunii nu emoționează prin noutatea, ci mai curînd prin forța de expresie pe care le-o împrumută actorii: o fată nu se poate căsători cu tînărul îndrăgit datorită prejudecăților tatălui ei, care nu acceptă mezalianța cu un meșteșugar sărac, și este constrînsă să suporte agresivitatea matrimonială a bătrînului dar bogatului prieten al tatălui ei întors de curînd de peste ocean. Destinul tragic al Aniței se împletește (și filmul urmărește aceasta cu finețe) cu cel nu mai puțin sfîșietor al Elei, mama lui Ivo: cu 20 de ani în urmă, cînd era pe cale de a deveni mamă, ea fusese părăsită și jefuită de iubitul ei — același Niko pe care îl vedem acum încercînd să fure pe logodnica propriului său fiu.

Intriga aceasta care implică — e lesne de înțeles — momente de melodramă, a căpătat rezonanțe adînc omenești în interpretarea actorilor iugoslavi. Pe toți — vorbesc de protagoniști — îi leagă același joc reținut și sobru, mergînd mai puțin pe cuvînt și gest, cît pe expresivitatea mimicei și a tăcerilor. Atmosfera apăsătoare și plină de neliniște în care se petrece tot filmul rezultă deci și din psihologia personajelor, croite parcă din aceeași stîncă aspră ca și coasta. Integrîndu-se omogenității filmului, fiecare interpret își detașează totuși clar personajul, executîndu-și partitura cu mijloace individuale. Am remarcat-o în primul rînd pe Maria Trnobori, interpreta Elei — una din cele mai de seamă actrițe ale Iugoslaviei. Artista e tînără și machiajul—făcut mai curînd pentru scenă decît pentru obiectivul sensibil al aparatului de filmat — n-o ajută prea mult în conturarea fizică a acestui dificil rol de compoziție. Ea se dispensează însă de atributele exterioare și își creează personajul numai pe intensa trăire lăuntrică. Rolul îi oferă mai ales prilejul de a-și dovedi însușirile de tragediană. Nimic factice, nimic exterior și încărcat în interpretarea unor momente, care ar fi putut invita la melodramă. Simplitatea caracterizează de altfel jocul tuturor actorilor, deși în el se mai resimte încă influența unui anume stil de interpretare specific teatrului. Regizorul — și actorii desigur — au păstrat încă unele elemente scenice pe care le conținea drama lui I. Voinovici, după care M. Ilici a realizat scenariul filmului. Scenele petrecute în casa căpitanului Drajici, tatăl Aniței, sînt concludente în acest sens.

Vorbeam însă de simplitatea interpretării actoricești. M. Jivanovici i-a dat caracterului lui Niko complexitatea necesară, apăsînd în egală măsură asupra cinismului și brutalității individului „ajuns", cît și asupra pustiului din sufletul său, a singurătății și dorului de patrie care încearcă chiar și pe asemenea bestii, golite de orice simțăminte umane.

Am simțit în jocul tinerei M. Vrsaikov, interpreta Aniței, ceva din stilul sobru al Mariei Trnobori Aceeași economie a mișcării, a gestului, aceeași pondere gravă Și lucrul acesta nu e greșit. Tînăra actriță a învățat ceva de la maestră, nu a copiat-o. Personajul ei are prospețime și grație, seriozitate matură și dramatism

Ar fi impropriu să spui despre „Furtuna echinocțiului" că e un film care place și merită să fie văzut. „Furtuna echinocțiului" e un film care odată văzut nu poate fi uitat.

SANDA FAUR

Posibilități de creștere a productivității muncii cu tractoarele

Vorbind despre necesitatea sporirii producției agricole, Raportul de activitate al C.C al P.M.R. la Congresul al II-lea al partidului arată că: **„Esențial pentru dezvoltarea economiei naționale și ridicarea nivelului de viață al poporului muncitor este nu numai creșterea producției agricole la hectar, ci și creșterea productivității muncii agricole".** Pe această linie, Directivele Congresului partidului pentru al doilea cincinal prevăd lărgirea serioasă a mecanizării muncilor agricole, astfel ca în 1960 volumul lucrărilor executate mecanizat să însumeze 12.000.000 hectare arătură normală. Pentru îndeplinirea acestei sarcini, înzestrarea agriculturii cu mijloace tehnice — tractoare și mașini perfecționate — va spori, dar creșterea volumului de lucrări mecanizate nu poate avea loc numai pe această cale. O altă cale, ce trebuie folosită din plin de tinerii mecanizatori din S.M.T. și gospodăriile de stat, este **exploatarea rațională a tractoarelor, folosirea întregii lor capacități de lucru.**

Tractoarele cu care este înzestrată agricultura noastră — și în special tractoarele K.D. 35 — sînt folosite deseori numai cu trei sferturi, jumătate sau chiar și mai puțin din întreaga lor putere. Astfel, pe lîngă risipă de combustibil și de muncă, se înregistrează și întîrzieri în executarea unor lucrări, ceea ce duce la pierderi atît prin scăderea recoltei, cît și prin creșterea prețului ei de cost.

Mulți tineri mecanizatori, valorificînd cunoștințele și priceperea lor, au construit cuplaje și agregate complexe de mașini agricole, cu ajutorul cărora au reușit să folosească întreaga sau aproape întreaga capacitate de lucru a tractorului. Acest lucru s-a răsfrînt pe de-o parte în creșterea recoltelor și reducerea cheltuielilor la lucrările executate cu aceste cuplaje, iar pe de altă parte, în sporirea simțitoare a cîștigului celor care le-au folosit.

Pentru a veni în ajutorul tuturor tinerilor mecanizatori care luptă pentru creșterea productivității muncii cu tractoarele, ziarul nostru s-a adresat tovarășului **ing. C. Balaci,** cercetător științific la Institutul de Cercetări pentru Mecanizarea și Electrificarea Agriculturii, cu rugămintea de a arăta cîteva din metodele ce se pot folosi în acest scop în campania de primăvară. Începînd de astăzi vom publica cîteva consultații pe această temă

Folosind descrierea agregatelor respective și schițele care vor fi publicate, tinerii mecanizatori, îndrumați de organizațiile de bază U.T.M., pot trece chiar acum, în perioada de pregătire a campaniei de primăvară, la construirea dispozitivelor necesare, astfel încît la începerea lucrărilor, să poată ieși în cîmp cu agregatele puse la punct.

Folosirea plugului „Ilie Pintilie" cu patru trupițe și două cîmpuri de grapă

Pentru plugul „Ilie Pintilie" cu trei trupițe, cu care se execută în mare majoritate arătura de primăvară la noi, lucrul în agregat cu tractorul K.D 35 nu dă randamentul cel mai bun. Acest plug, avînd o rezistență la tracțiune - în condițiile unei arături de primăvară pe un sol ușor sau mijlociu - de 600 800 kilograme, nu încarcă în suficientă măsură tractorul K.D. 35, chiar dacă lucrarea se execută concomitent cu grăpatul. Lucrînd cu un plug cu trei trupițe la arătură de primăvară la adîncimea de 18 cm., tractorul K.D 35 nu este încărcat în viteza a IV-a decît în proporție de 60—70 la sută.

Pentru ca tractorul să fie rațional folosit, rezistența în lucru a mașinilor agricole remorcate trebuie să aibă o valoare de 80-95 la sută din forța de tracțiune la puterea maximă a tractorului în viteza respectivă admisă de calitatea lucrului. Pentru aceasta, la aratul de primăvară cu tractorul K.D.-35 trebuie folosit plugul „Ilie Pintilie" cu lățimea de lucru sporită, prin adăugarea unei a patra trupițe.

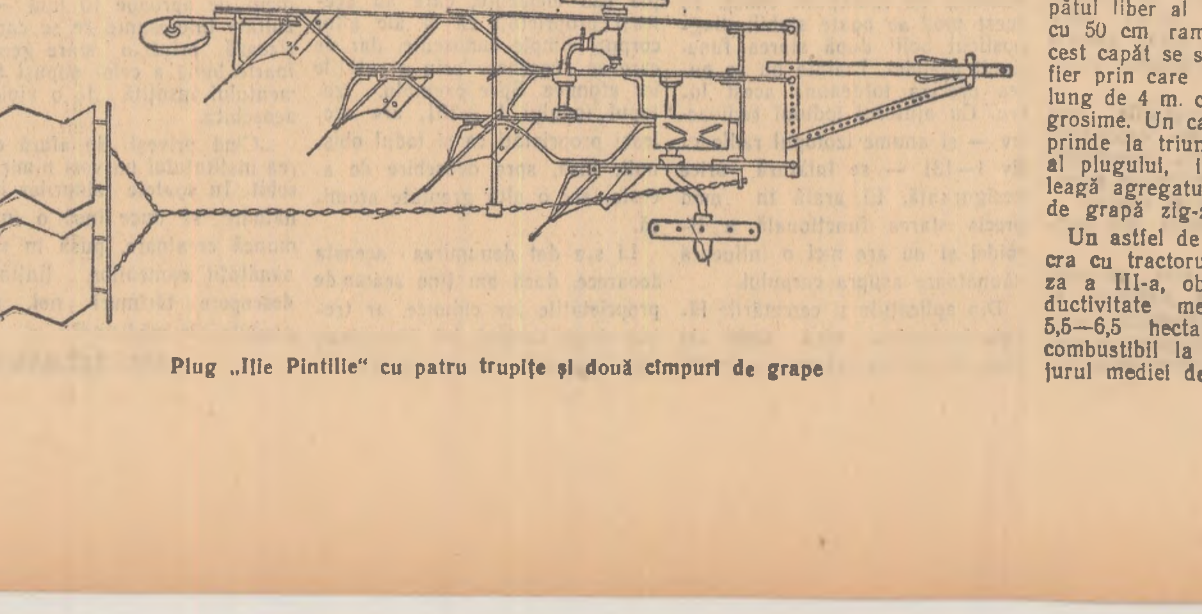
Transformarea plugului „Ilie Pintilie" în plug cu patru trupițe se face foarte ușor, în atelierul oricărei stațiuni de mașini și tractoare sau gospodării de stat din materiale existente în aceste unități.

La rama plugului se fixează prelungitorul pentru cinci brazde. De acesta se fixează, prin două șuruburi M-18, un lonjeron din fier lat de 70x20 mm. La partea din față a plugului, lonjeronul se leagă de triunghiul de tracțiune printr-o placă de legătură și o bridă-cercel. Pe roata din cîmp a plugului se fixează 8 pinteni de fier, pentru ca roata să nu patineze la ridicarea plugului din brazdă.

În primăvară, executarea grăpatului în același timp cu aratul este obligatorie. Prin nivelarea imediată a arăturii se împiedică evaporarea apei din pămînt și se creează condiții bune pentru semănat.

De aceea, la plugul „Ilie Pintilie" cu patru trupițe se atașează două cîmpuri de grapă, lucru care se face astfel: pe rama plugului, în dreptul celei de a doua trupițe, se fixează o traversă din fier profil U 80x45 mm. cu ajutorul a trei bride de fier rotund de 20 mm. diametru. Capătul liber al traversei depășește cu 50 cm rama plugului. La acest capăt se sudează o bucșă de fier prin care trece liber un lanț lung de 4 m. cu zale de 4-5 mm. grosime. Un capăt al lanțului se prinde la triunghiul de tracțiune al plugului, iar de celălalt se leagă agregatul de două cîmpuri de grapă zig-zag.

Un astfel de agregat poate lucra cu tractorul K.D.-35 în viteza a III-a, obținîndu-se o productivitate medie pe schimb de 5,5—6,5 hectare. Consumul de combustibil la hectar variază în jurul mediei de 12 kg.

Plug „Ilie Pintilie" cu patru trupițe și două cîmpuri de grape

Reluînd o discuţie despre studiul activului

Tovarăşul Costache primul secretar al comitetului raional m-a primit ca pe o veche cunoştinţă.

— Şi spuneţi că aţi venit să vă interesaţi din nou de studiul activiştilor?

La răspunsul meu afirmativ, a zîmbit bucuros. Cînd l-am cunoscut prima dată, venisem în raionul Buzău tot cu o treabă asemănătoare. Şi în ziar a apărut un articol critic, destul de tăios, la adresa acelor activişti ai aparatului comitetului raional U.T.M.-Buzău care nu învăţau.

— E atît de curios, spuse dintr-odată Costache, privindu-mă ţintă. Cînd a apărut atunci articolul mi s-a părut nelalocul ei şi chiar nejustă o frază în care se vorbea despre viaţă. Mă privi zîmbind: „Viaţa-i va înlătura din iureşul ei pe cei care nu ţin pasul cu ea".

Acum ştiu că greşeam. Intr-adevăr pe unii viaţa i-a dat deoparte.

— Bine, dar ce te face să crezi că nu se va întîmpla şi cu alţii la fel? Intrebarea mi-a venit pe buze fără să vreau.

— Lucrurile stau astăzi cu totul altfel. Avem în activ oameni minunaţi. Vrei să-ţi mai spun ceva? Cred în ei, cred în oamenii aceştia cu toată fiinţa mea. Şi ştii de ce? Pentru un lucru pe care ceilalţi nu-l aveau. Năzuinţa. Da, da. Aceşti oameni au vise, doresc să realizeze ceva în viaţă, şi asta îi înflăcărează, îi face energici. Uite, Manole Elena. Nu-i de mult în activ. Este tehnician agricol. Fata asta de 20 de ani vrea să crească un soi nou de porumb. Discută cu tineri şi bătrîni, ajută într-un loc să se facă o platformă de gunoi, participă la cursurile agrotehnice... pot spune că e unul din instructorii cei mai activi. Este chemată să ajute la întocmirea planului de producţie al întovărăşirii agricole „7 Noiembrie", de la Vadul Pasii; la Scurteşti preşedintele sfatului popular — Palas Constantin — a plănuit cu ea să înceapă o acţiune serioasă de transformare a întovărăşirii în G.A.C. Aş putea să-ţi mai spun multe despre ea. Inţelegi acum de ce cred în omul acesta? Sau Tudor Ion. Costache zîmbi. Ştii ce vrea să se facă lăcătuşul nostru? Regizor. Şi eu îl cred. Umblă cu Shakespeare la subţioară să adune cotizaţiile şi caută oameni să pună în scenă una din piesele titanului. Poate să pară curios, continuă Costache. Faci colectivizarea agriculturii cu Shakespeare la subţioară. Şi e unul dintre cei mai buni instructori ai noştri. Şi ceilalţi sînt la fel. Dacă vrei îţi spun cîte ceva despre fiecare în parte.

— Nu mă îndoiesc că oamenii aceştia visează, sau năzuiesc, cum spui. De altfel, am continuat eu, sînt în natura tinereţii visurile, dorinţa de a face ceva mare, care să uimească, dacă este posibil, întreaga lume. Se ridică însă un inconvenient. Realizarea lucrurilor mari necesită şi o muncă mare, de multe ori uriaşă. Or, se întîmplă adesea, ca unii tineri să abandoneze lupta speriindu-se de greutăţile ei.

— Nu. In cazul nostru cred că lucrurile nu stau aşa. Oamenii învaţă. Tudor se pregăteşte să-şi dea examenele la facultate, Manole citeşte cărţi de specialitate pentru a-şi realiza planul, iar restul... cei care nu şi-au terminat ciclul elementar sau mediu, sînt înscrişi în învăţămîntul de stat.

— Bine, am întrebat rîzînd, dar problema timpului cum e rezolvată? Oamenii nu se mai plîng?

— De plîns, se mai plîng cîte unii, dar tot învaţă. De altfel, cu sprijinul comitetului raional de partid am luat şi unele măsuri care-i înlesnesc în studiu. Tovarăşii care sînt înscrişi la învăţămîntul mediu, au de două ori pe săptămînă cursuri cu profesori de specialitate. Aceştia îi ajută să înţeleagă cu mai multă uşurinţă multe probleme.

— Dar chemarea oamenilor de pe teren de două ori pe săptămînă nu stînjeneşte munca? mi-am arătat eu nedumerirea.

— Nu. Şi uite de ce. Avem unii tovarăşi în învăţămîntul mediu. O parte din ei au sarcini în cadrul oraşului şi nu-i o problemă. Altuia i-am repartizat un grup de comune apropiate de oraş. Aşa că-i vine relativ uşor să participe şi la lecţii, şi să-şi rezolve sarcinile lui. Mai greu ar fi fost cu unii tovarăşi din învăţămîntul elementar. Insă am găsit şi aici o formă convenabilă. Oamenii sînt înscrişi la o şcoală din grupul de comune pe care îl au sub instructaj, iar directorii şcolilor se ocupă în mod special de ajutorarea lor. De cîte ori un membru al biroului raional merge pe teren, se interesează şi de felul cum învaţă tovarăşii respectivi.

Situaţia cu învăţămîntul activului era nu numai radical schimbată faţă de cum o cunoscusem eu cu un an şi jumătate în urmă, dar unele lucruri, în felul cum au fost rezolvate, erau chiar interesante. Se ridica însă o altă problemă: totuşi, numai cu Shakespeare, limba franceză sau matematică nu se poate face colectivizarea agriculturii. Ghicindu-mi parcă gîndul, Costache continuă.

— In primul rînd însă activiştii din raza raionului nostru studiază Hotărîrile partidului şi guvernului, după cum în prezent, de pildă, ne ocupăm cu multă seriozitate de studierea documentelor celui de al II-lea Congres al partidului. Studiul politic, continua legare a învăţăturii marxism-leninismului de practica vie a muncii noastre rămîn obiective primordiale. Ele nu exclud însă alte preocupări pe tărîmul studiului, ba dimpotrivă.

După o pauză, în care tov. Costache rezolvă cîteva treburi cu un tovarăş, continuă cu un zîmbet puţin vinovat.

— Am fost criticaţi atunci pentru că oamenii nu cunoşteau muzica, pictura... Prea cunoscători nici acum nu sîntem. Insă căutăm să ne ocupăm şi de acest lucru.

— Şi ce aveţi de gînd să faceţi? Intrebare pusă din curiozitate. Ştiam că în oraş nu este nici filarmonică, nu sînt nici expoziţii ale marilor pictori.

— Un lucru foarte simplu, îmi răspunse Costache. In privinţa muzicii: discuri şi un bun profesor de muzică sau un cunoscător care să explice. In privinţa picturii: albume, planşe şi iarăşi un profesor sau un cunoscător care să explice.

Urmă din nou o pauză întreruptă repede de interlocutorul meu:

— Te-am ţinut destul de vorbă. Cred că ar fi timpul să-ţi dau datele pentru articol. Spune-mi ce-ţi trebuie.

— Nimic, tovarăşe Costache. Iţi mulţumesc pentru ceea ce mi-ai înlesnit să aflu.

P. ISPAS

TIMIŞOARA (de la corespondentul nostru). — Ţinînd seama de faptul că instalaţiile de vopsire şi uscare a carcaselor farurilor şi lanternelor nu mai corespund sarcinilor sporite care stau în faţa întreprinderii, un colectiv de ingineri şi tehnicieni de la întreprinderea Electro-Banat din Timişoara, a realizat experimental o instalaţie de uscare în tunel cu raze infraroşii procedeu tehnologic nou.

Procedeul de uscare cu raze infraroşii este mult superior celui întrebuinţat pînă acum. Astfel, dacă la uscarea farurilor de biciclete era nevoie de 150 de minute, cu ajutorul razelor infraroşii timpul a fost scurtat la numai 20 de minute. La farurile de autocamioane şi de tractoare timpul de uscare a fost redus de la 180 de minute la 25 minute.

Acest procedeu tehnologic va putea fi folosit şi în alte domenii ale industriei noastre constructoare de maşini sau de bunuri metalice de larg consum.

Fotografia noastră înfăţişează un aspect al uscării pieselor cu raze infraroşii.

Reamintim cititorilor că: „Scînteia tineretului" organizează un concurs cu tema:

Viaţa şi munca tineretului din R. P. R.

La acest concurs pot participa tinerii de toate profesiile, indiferent dacă au mai scris sau nu ziarului. Nu pot participa la concurs ziariştii de profesie.

Concursul se desfăşoară în perioada 20 ianuarie 1956— 1 Mai 1956.

In concurs intră următoarele genuri de materiale:

- CORESPONDENŢE INFORMATIVE
- MATERIALE CRITICE ŞI SATIRICE
- FOTOGRAFII ŞI DESENE

Participă la concurs numai cei ce vor trimite în perioada desfăşurării concursului minimum 3 materiale indiferent de genul lor, purtînd menţiunea „Pentru concurs".

Materialele vor trebui să conţină date exacte, riguros verificate.

Materialele vor fi analizate de o comisie, iar cîştigătorilor li se vor acorda următoarele premii:

1 premiu I — un aparat de radio.
2 premii II — cîte o bicicletă.
4 premii III — cîte o servietă şi cîte un toc rezervor.
10 menţiuni în cărţi.
20 menţiuni în abonamente pe timp de un an la „Scînteia tineretului".

Scrisoare deschisă tovarăşului Vasile Lepădat

Cu ani în urmă, te-ai angajat ca strungar în întreprinderea noastră.

Erai un tînăr modest, ascultător şi depuneai mult suflet în îndeplinirea sarcinilor profesionale şi obşteşti. Erai mult apreciat de colectivul nostru, maiştrii îţi încredinţau cu curaj piese mai grele de executat. Tu te străduiai şi dădeai lucru de calitate.

Astfel, ai reuşit să-ţi atragi simpatia şi dragostea muncitorilor tineri şi vîrstnici. Utemiştii de la secţia mecanică te-au ales chiar şi secretarul organizaţiei U.T.M. de secţie. Ei vedeau în tine un exemplu demn de urmat. Pînă aici lucrurile au mers bine, dar numai pînă aici. Ajuns secretar al organizaţiei U.T.M. de secţie, nu ai mai făcut nimic pentru a aduce ceva nou în producţie, în viaţa de organizaţie. In loc să lupţi pentru a sădi în inimile tineretului din secţia mecanică, cinstea, modestia, dragostea faţă de muncă, tu te-ai dedat la fapte nepermise: ţi-ai însuşit bani de la tovarăşii tăi de muncă, lipseai nemotivat de la lucru, te-ai îngîmfat, n-ai mai ţinut seama de criticile aduse. Mai mult chiar: ai venit la întreprindere în stare de ebrietate, ai adus injurii unor muncitori. Pentru aceste fapte nedemne conducerea secţiei mecanice nu a propus nici schimbarea ta într-un alt loc de muncă şi nici vreo altă sancţiune. Au încercat la început să te ajute. Şeful secţiei mecanice a discutat cu tine, ţi-a arătat ce ai de făcut pentru a ieşi din mocirla în care ai căzut. Au încercat să te ajute şi alţii. Tu n-ai ţinut seama de nimic, ai mers mai departe pe drumul greşit. Lipsind nemotivat de la lucru desigur că ai adus prejudicii nu numai realizării planului întreprinderii, ci şi situaţiei tale materiale. In scopul de a primi bani mai mulţi decît cei meritaţi pentru piesele executate ai recurs la unele falsuri. Modificînd buletinele de lucru ai încercat să-ţi însuşeşti pe nedrept din banii întreprinderii. Dar după cum bine ştii, nu ţi-a mers. Normatorul Catană Constantin a descoperit din timp matrapazlîcurile tale şi te-a demascat. In adunarea generală extraordinară a organizaţiei de bază U.T.M. pe bună dreptate utemiştii te-au sancţionat cu vot de blam. Sancţiunea nu ai privit-o însă ca un ajutor.

Nu a trecut mult timp de la şedinţă şi ţi-ai prezentat demisia. Tovarăşe Lepădat, un lucru trebuie să înţelegi: ori unde vei munci, la Prodaliment Turnu-Severin sau în altă întreprindere, ţi se va cere în primul rînd să fii cinstit, modest, aşa cum sînt tinerii înaintaţi ai patriei noastre. Trebuie să te gîndeşti în mod serios la viitorul tău, la contribuţia pe care trebuie s-o aduci şi tu la măreaţa operă de construire a socialismului.

Drumul pe care ai apucat este greşit, transformările din ţara noastră îţi cer să te debarasezi de toate obiceiurile urîte pe care le ai şi să devii şi tu un pion al construcţiei vieţii noi.

Iţi dăm cuvîntul.

Corespondent
BĂGHINĂ ARISTICA

ŢARA se pregăteşte de ALEGERI

Acad. Ilie Murgulescu, candidat F.D.P. în mijlocul alegătorilor

Luni după-amiază, alegătorii din circumscripţia electorală orăşenească nr. 10 Bucureşti s-au întîlnit cu candidatul lor în alegerile de la 11 martie, tov. acad. Ilie Murgulescu, membru al C.C. al P.M.R., ministrul Invăţămîntului.

Deoarece candidatul este unul dintre conducătorii activităţii în domeniul învăţămîntului, participanţii la întîlnire au vorbit în primul rînd despre realizările dobîndite în Bucureşti pe tărîmul şcolii.

In anii cincinalului au învăţat să scrie şi să citească 130.000 de analfabeţi. Numărul şcolilor medii şi serale a crescut cu sută la sută. Nici un copil de vîrstă şcolară nu a rămas în afara şcolii. Prin grija sfaturilor populare s-au construit 23 de unităţi şcolare cu 295 săli de clasă.

Alegătorii circumscripţiei au arătat candidatului lor în alegeri că s-au făcut multe pentru cetăţenii Bucureştiului, dar că mai multe sînt de făcut şi de acum în colo.

Alegătoarea Iosefina Dulceanu a arătat că sfaturile populare trebuie să acorde mai multă atenţie activităţii educative în şcoli. Ea a mai ridicat problemele strictei respectări a regulilor de igienă în localurile publice şi a îmbunătăţirii muncii secţiilor de gospodărie comunală ale sfaturilor populare.

Pensionarul Constantin Drujan a vorbit despre unele deficienţe în activitatea întreprinderilor de salubritate, iar profesorul Ion Maican a ridicat unele probleme gospodăreşti ale şcolilor din cartier.

Tuturor vorbitorilor le-a răspuns tovarăşul acad. Ilie Murgulescu. Candidatul a arătat că va sprijini rezolvarea propunerilor juste care s-au făcut în cadrul întîlnirii şi alte acţiuni de interes obştesc. Apropiatele alegeri vor trebui să aibă ca rezultat îmbunătăţirea muncii sfaturilor populare şi o contribuţie mai mare a tuturor oamenilor muncii la îndeplinirea hotărîrilor celui de al II-lea Congres al partidului. „Eforturile unite ale celor ce muncesc, îndreptate pe calea indicată de partid — a spus în încheiere candidatul — strîngerea legăturii sfaturilor populare cu masele, vor duce la îndeplinirea ţelului pe care îl urmărim cu toţii: construirea socialismului în patria noastră".

La întîlnirea cu alegătorii

Candidatul circumscripţiei electorale orăşeneşti nr. 368 Bucureşti, generalul maior Ion Ioniţă, membru supleant al C.C. al P.M.R. s-a întîlnit cu alegătorii săi în mare majoritate ceferişti, care locuiesc în cartierele Griviţa şi Basarab.

Cei peste 200 de alegători prezenţi la adunare au transformat întîlnirea cu candidatul F.D.P. într-o puternică manifestare a dragostei şi ataşamentului lor pentru partid şi guvern, manifestare a hotărîrii lor de a traduce în viaţă sarcinile celui de al 2-lea Congres al P.M.R. privitoare la ridicarea şi înfrumuseţarea oraşelor şi satelor ţării.

Generalul maior Ion Ioniţă a vorbit alegătorilor săi despre realizările obţinute în Capitală în anii primului cincinal, despre libertăţile cîştigate de oamenii muncii care au dreptul de a fi aleşi, de a alege pe deputaţi în organele locale ale puterii de stat. Candidatul a mai vorbit despre unele realizări obţinute cu sprijinul cetăţenilor din cartierele Griviţa şi Basarab în acţiunile de pavare, canalizare şi electrificare a unor străzi, de amenajare de spaţii verzi etc., acţiuni menite să ridice şi să înfrumuseţeze cartierele din apropierea Gării de Nord.

Cuvintele candidatului F.D.P. au fost ascultate cu atenţie de alegătorii din circumscripţia electorală orăşenească nr. 368. Din anii trecuţi ei cunosc rolul sfaturilor populare care, antrenînd în comisiile permanente, în comitetele de străzi, în comisiile de femei, mase largi de oameni ai muncii, aduc un important aport la înflorirea oraşelor şi satelor ţării. In anii trecuţi, în Capitala patriei noastre au fost obţinute datorită acestei colaborări strînse dintre deputaţi şi alegători o seamă de înfăptuiri. Au fost asfaltate sau pavate peste 3.000.000 m. p. străzi — printre care bulevardele Bălcescu, Magheru, Ana Ipătescu, B-dul Stalin, Drumul Morarilor, B-dul Grozăveşti, sos. Dudeşti-Pantelimon, şos. Kiseleff, Piaţa Victoriei, şos. Măgurele etc.; a fost extinsă cu 24 km. reţeaua de aprovizionare cu apă potabilă; s-au electrificat aproape 540 km. străzi etc.

Intîlnirea dintre candidatul F.D.P. al circumscripţiei orăşeneşti nr. 368 cu alegătorii săi a fost plină de roade. Propunerile cetăţenilor au fost notate de candidat pentru transformarea lor într-un viitor cît mai apropiat în noi înfăptuiri ale Sfatului Popular al Capitalei.

Artistă-cetăţean

Alegătorii din circumscripţia electorală orăşenească nr. 164 au primit cu bucurie în mijlocul lor pe candidata F.D.P., artista emerită Ana Tălmăceanu, solistă a Teatrului de Operă şi Balet al R.P.R.

Candidata este bine cunoscută de locuitorii cartierului Văcăreşti pentru măiestria cu care îşi interpretează rolurile pe scena Teatrului de Operă şi Balet, cît şi pentru activitatea obştească şi grija ce o manifestă faţă de diferitele nevoi obşteşti. Alegătorii au ascultat cu încredere cuvîntul candidatei lor despre cele înfăptuite în ultimii doi ani în raionul Tudor Vladimirescu, despre proiectele de viitor în ceea ce priveşte dezvoltarea cartierului Văcăreşti.

„Infăţişarea de astăzi a raionului nostru se deosebeşte mult faţă de trecut. Prin lucrările de electrificare efectuate pe o lungime de 45.629 metri liniari, reţeaua electrică s-a extins aproape în fiecare stradă, iar pavajele de piatră executate pe o suprafaţă de 111.000 m.p. au făcut ca bălţile şi noroaiele ce se ţineau lanţ în cartierele mărginaşe să rămînă o amintire întunecată a trecutului. Pentru mai buna deservire a consumatorilor s-au deschis 80 unităţi comerciale astfel că aprovizionarea populaţiei s-a îmbunătăţit simţitor.

Cetăţenii Cristian Păncescu, Alexandru Goldenberg şi mulţi alţii au făcut o serie de propuneri. Ei şi-au arătat dorinţa de a sprijini lucrările de prelungire a reţelei de gaze naturale în bd. Mărăşeşti, înfiinţarea unei pieţe în apropiere de calea Văcăreşti şi refacerea pavajelor de pe strada Brumărel.

In carnetul său, candidata Ana Tălmăceanu a notat o parte din aceste propuneri. Ea este hotărîtă ca împreună cu cetăţenii să pornească cît mai repede la traducerea lor în fapte.

Fruntaşi în predarea cotelor

Oamenii muncii de pe ogoarele patriei se străduiesc să întîmpine cu cinste alegerile de deputaţi în sfaturile populare. In adunările pentru propunerile de candidaţi, la întîlnirile cu aceştia, ţăranii muncitori s-au angajat să-şi achite cotele cuvenite statului înainte de termen. Acest angajament este tradus în fapt.

Ţăranii muncitori din comuna Cîmpanii de sus, raionul Beiuş, regiunea Oradea, s-au dovedit a fi cei mai vrednici în această privinţă. Pe trimestrul I ei şi-au depăşit planul de predare a cotelor de carne cu sută la sută. Mulţi ţărani muncitori de aici printre care Vasile Zoica, Ilie Bogdan, Ştefan Tuduce, Tănase Stere şi alţii şi-au predat cotele de carne pe întreg anul.

Toţi ţăranii muncitori din comuna Baldovineşti, regiunea Galaţi, şi-au achitat cotele de carne şi lapte pe întreg trimestrul I al acestui an.

Exemplul deputaţilor Apostol Burlan, Gheorghe Manta, Gheorghe Pop, Nicolae Luca şi alţii din comuna Slon, regiunea Ploeşti, a fost urmat de toţi ţăranii muncitori de aici. Ei şi-au predat cotele de carne şi lapte datorate statului pe trimestrul I al anului.

Ţăranii muncitori din regiunea Hunedoara şi-au îndeplinit în întregime planul de colectare la carne şi lapte pe luna ianuarie iar în primele 23 de zile ale lunii februarie l-au realizat în proporţie de 143 la sută la carne şi 90,9 la sută la lapte. Fruntaşi în predarea cotelor sînt ţăranii muncitori din raioanele Sebeş şi Hunedoara. In comuna Roşia de Secaş din raionul Sebeş 30 de ţărani muncitori şi-au achitat cotele de carne şi lapte pe tot trimestrul I, iar unii din ei printre care Ion Brînzei, Viorel Lupean şi Vasile Muntean şi-au achitat cotele de carne pe tot anul şi cotele de lapte pe primele două trimestre.

Să ridicăm atletismul la nivelul posibilităţilor noastre

I. Pregătirea ştiinţifică — baza marilor performanţe

Cînd în vara anului trecut, la Oslo, atleta noastră Iolanda Balaş a trecut peste ştacheta ridicată la 1,70 metri, înscriindu-şi numele în fruntea celor mai valoroase rezultate ale anului la săritura în înălţime, s-a petrecut un fapt edificator. Andun Boysen, mare personalitate a atletismului mondial, s-a grăbit atunci s-o felicite pe recordmană, iar peste 50 de fotoreporteri l-au însoţit în acelaşi tempo ca să imortalizeze momentul.

De multe ori aflîndu-se peste hotare, sportivii romîni sînt rugaţi să relateze despre atleţii romîni Ion Soeter, Lia Manoliu, Ilie Savel, Ion Opriş, Dinu Cristea etc., nume cunoscute în atletismul european.

Romînia, dintr-o ţară înapoiată, necunoscută din punct de vedere al atletismului pe plan internaţional, a devenit în anii puterii populare o ţară stimată, cu atleţi de renume. Este interesant de subliniat faptul că în timp ce statisticile dinainte de 23 August 1944 relatau că în registrele federaţiei de atletism nu figurau mai mult de 2.000 de nume (socotind toţi anii de la începutul acestui sport în ţara noastră), iar numărul atletelor n-ajungea la 200, astăzi putem vorbi, referindu-ne la competiţiile de masă, de cifre care depăşesc uneori şi un milion de sportivi.

In anii dinainte de război, ca şi în timpul acestuia, valoarea atletismului din Romînia era foarte scăzută. Cea mai ridicată valoare a fost atinsă în această direcţie în anii 1937 şi 1938. In general rezultatele obţinute de atleţii romîni în anii 1937—1938 sînt superioare celor obţinute în anii precedenţi şi în anii războiului. Dacă vom compara însă rezultatele de atunci cu performanţele atleţilor noştri de astăzi, vom constata că ele sînt mult inferioare celor de astăzi.

Iată pentru comparaţie cîteva recorduri naţionale la 31 decembrie 1938 şi la 31 decembrie 1955.

Bărbaţi

	31 dec. 1938	31 dec. 1955
800 m.	1:56,4	1:51,9
400 m g	57,0	51,7
înălţime	1,85 m.	2,03 m.
ciocan	43,00 m.	58,76 m.

Iată cîteva rezultate de competiţie şi la probele de femei

	31 dec. 1938	31 dec. 1955
înălţime	1,43 m.	1,70 m.
greutate	9,99 m.	13,94 m.
disc	30,00 m.	46,02 m.
suliţă	36,89 m.	47,00 m.

In ultimii ani atleţii romîni au repurtat frumoase victorii în întîlnirile cu atleţii din numeroase ţări ale Europei ca Franţa, Norvegia, Elveţia, Olanda etc.

Performanţele pe care le-au obţinut în ultimul timp atleţii fruntaşi au făcut ca atletismul nostru să fie cunoscut pe tărîm internaţional.

Recent, Federaţia internaţională de atletism amator — Comisia europeană — înregistrînd succesele atletismului nostru, a clasificat ţara noastră, din categoria a III-a, în categoria a II-a.

Totuşi, dacă luăm în consideraţie rezultatele obţinute de atleţii noştri — cu toate condiţiile favorabile avute, constatăm că nivelul general de dezvoltare al atletismului nostru nu este cel aşteptat. Dacă în anul 1949 echipa masculină a ţării noastre întrecea la Varşovia echipa R. P. Polonă, astăzi fără îndoială că atleţii polonezi ar fi victorioşi şi la o diferenţă de puncte însemnată. Acelaşi lucru s-ar întîmpla dacă atleţii noştri i-ar întîlni pe cei din R. P. Ungară şi din R. Cehoslovacă. S-ar mai putea face o comparaţie între atletismul nostru şi cel din R. P. Bulgaria. In 1951 la Sofia, noi am obţinut o victorie concludentă. Astăzi, valoarea de puncte dintre atletismul nostru şi cel bulgar se micşorează treptat. Atleţii bulgari progresează mai repede decît atleţii noştri. Ne amintim că în 1949 la Jocurile mondiale universitare de la Budapesta, am avut semi-fondişti de valoare, care au reuşit să învingă pe cei mai buni semi-fondişti unguri şi francezi. Astăzi, atletismul maghiar are recordmeni mondiali şi europeni la probele respective în timp ce semi-fondiştii noştri au rămas mult în urmă.

De 7 ani, atleta Edith Treybal este recordmenă a ţării la proba de 800 m. plat. Din 1947 nici o altă atletă n-a reuşit s-o întreacă. Este de asemenea extrem de mic numărul celor care participă la întrecerile de fond. Pînă de curînd n-au putut fi înregistraţi nici măcar 40 de participanţi în această probă.

O apreciere justă asupra dezvoltării şi valorii atletismului nostru nu trebuie făcută numai luînd în consideraţie creşterea performanţelor interne şi a recordurilor stabilite, ci şi prin compararea valorică a acestor rezultate cu performanţele atletice din celelalte ţări. Ori sub acest aspect, este clar că atletismul nostru n-a ţinut pas cu dezvoltarea atletismului pe plan european şi mondial.

Se pune întrebarea: care sînt cauzele cărora se datoresc unele din performanţele slabe ale atleţilor noştri?

Trebuie spus în primul rînd că ei au foarte puţine cunoştinţe tehnice. Ei nu-şi cunosc întotdeauna proba, nu cunosc bine metodele de însuşire a diferitelor elemente ale acesteia, într-un cuvînt ei n-au preocupări tehnice.

Nivelul înalt la care a ajuns azi atletismul nu poate permite ca un atlet să execute şi să înţeleagă problemele tehnice fără a avea o pregătire ştiinţifică corespunzătoare. Este în special cazul alergătorilor de semi-fond şi fond care execută de multe ori un program nepotrivit, dar pe care ei îl socotesc aproape perfect.

Un rol important în ridicarea măiestriei sportive îl are educarea atleţilor în spiritul pregătirilor asidue, al dîrzeniei şi ambiţiei sportive, pentru triumful culorilor patriei. A-ţi manifesta patriotismul înseamnă a lupta pentru ridicarea continuă a propriei măiestrii sportive, pentru a îmbunătăţi actualele recorduri şi performanţe atletice republicane.

Unii din atleţii noştri în loc să considere intrarea în lotul republican drept un stimulent în pregătirea lor în vederea unor noi performanţe, transformă acest fapt într-un scop, socotindu-se „senatori de drept" în lot. Astfel, atletul Răcescu Haralambie, atleta Ana Roth, elemente talentate în atletismul nostru, n-au dat dovadă de calităţi morale şi de voinţă, socotindu-se mulţumiţi de valoarea lor actuală. Atleţii noştri, capabili de performanţe mari, trebuie să înţeleagă însă că aceste performanţe nu pot fi cucerite decît prin modestie, prin eforturi continue aşa cum au făcut Vladimir Kuţ, Emil Zatopek, Lajos Szentgali, Sandor Iharos, Galina Zîbina, Alexandra Ciudina şi mulţi alţi atleţi renumiţi.

In această direcţie, a educării sportivilor noştri fruntaşi, un aport însemnat trebuie să-l aducă organizaţiile U.T.M. Din păcate numeroase comitete regionale U.T.M., ca de pildă, Timişoara, Oradea, Cluj, Comitetul orăşenesc Bucureşti, nu abordează problemele de sport ferindu-se parcă de acestea. Această situaţie se datoreşte mai ales faptului că activiştii respectivi nu cunosc problemele sportivilor.

Mulţi dintre atleţii noştri care-şi fac studiile universitare sînt studenţi slabi şi cu greu obţin notele de trecere. Aceştia ca şi alţi atleţi mai au o atitudine înapoiată faţă de muncă.

Inainte de a trece la analizarea activităţii antrenorilor noştri trebuie să arătăm că există o diferenţă foarte mare între atleţii de frunte şi masa celorlalţi atleţi. Organizarea activităţii şi pregătirii atleţilor de valoare medie, din rîndul cărora se ridică vîrfurile, este încă destul de defectuoasă. Astăzi constatăm că numărul atleţilor de valoare medie este extrem de mic datorită lipsei de interes manifestată faţă de ei. Antrenorii noştri au greşit în activitatea lor, neglijînd direcţia în care trebuiau îndreptate eforturile principale. Este complect greşit de a se urmări obţinerea imediată de performanţe, cu orice preţ, în dauna muncii planificate, ştiinţifice, de creştere şi promovare a elementelor tinere. O lipsă gravă în direcţia preocupării faţă de atleţii de valoare medie au manifestat-o colectivele sportive, lucru despre care vom reveni în cursul acestui articol.

Vorbind despre antrenorii de atletism din ţară, trebuie cu părere de rău să constatăm că mulţi dintre ei n-au ajuns la nivelul înţelegerii rolului important şi a menirii pe care trebuie să-l aibă un antrenor în viaţa acelora pe care-i pregăteşte şi tocmai de aceea procesul de instruire este uneori rupt, în mod greşit, de procesul de educaţie.

In general, se poate spune că la noi există două categorii distincte de antrenori. Unii sînt buni practicieni, dar se prezintă mai slab pregătiţi teoretic, alţii sînt suficient de bine pregătiţi teoretic, dar slabi din punct de vedere practic. In general în această situaţie se află şi unii dintre cei mai buni antrenori din ţară, ca Silviu Dumitrescu, Ion Arnăut, Alex. Mazilu, Alex. Ardeleanu şi chiar prof. Eugen Bran.

Antrenorii noştri, majoritatea lor, nu ştiu să aplice în mod creator experienţa sovietică, neglijînd principiul individualizării, nu aplică întotdeauna antrenamentele de intensitate maximă, nu sînt întotdeauna pretenţioşi faţă de rezultatele pe care le obţin atleţii lor. Unii antrenori, cum sînt Cornel Iovănescu, Ladislau Kiss, s-au dovedit slabi pedagogi. Antrenorii Aurel Lupan, Ion Gînscă, Ştefan Dezideriu se ocupă foarte puţin de problemele educaţiei atleţilor pe care-i antrenează, de lărgirea orizontului lor cultural. Trebuie să se pună de asemenea grabnic capăt sistemului de părtinire şi preferenţiere care se mai practică de către unii antrenori la introducerea atleţilor în loturi. Adeseori antrenorii în loc să caute ca în loturile reprezentative să intre cei mai buni atleţi, preferă introducerea unor elemente mai puţin corespunzătoare, dar care s-au antrenat sub conducerea lor. Aşa de pildă, în perioada în care era antrenor şef al lotului prof. Iovănescu, el a introdus printre componenţii echipei naţionale pe Gheorghe Pănoiu, Ştefan Panda şi alţii în dauna altor atleţi care ar fi putut realiza performanţe mai bune. Este bine de aceea să se studieze cu seriozitate experienţa sovietică în antrenarea atleţilor în loturi. Lucrul nou constă în faptul că fiecare atlet fruntaş vine în lot împreună cu antrenorul său, lucru care înlătură de asemenea deficienţele pe care le pot aduce mai multe metode de lucru ale diferiţilor antrenori care se ocupă de membrii lotului. Este indicat de asemenea ca la deplasările atleţilor noştri peste hotare să fie trimişi mai mulţi antrenori pentru a-i ajuta pe atleţi să înţeleagă mai uşor inovaţiile tehnice pe care le văd la ceilalţi concurenţi.

Activitatea colegiului de antrenori de atletism a fost de asemenea deosebit de slabă. Nu cunoaştem nici un material metodic pe care să-l fi difuzat acest colegiu. Nici inspecţia de atletism, nici comisia centrală şi nici colegiul antrenorilor nu au urmărit îndeajuns activitatea antrenorilor, nu s-au preocupat de îndrumarea lor, de problemele care-i frămîntă. Toate aceste foruri au rezolvat o serie de probleme fără cunoştinţa antrenorilor, ţinînd legătura directă cu atleţii, lucru care a făcut de altfel ca unii atleţi să înceapă să-şi desconsidere antrenorii, să nu respecte îndrumările pe care aceştia le dădeau.

A sosit timpul ca pe lîngă colegiul antrenorilor şi în strînsă colaborare cu catedra de atletism a I.C.F. care de altfel pînă acum a dat un slab sprijin atletismului nostru, să funcţioneze un cabinet metodic. In acest cabinet metodic vor trebui să stea la dispoziţia antrenorilor, în permanenţă, cele mai noi publicaţii de atletism, chinograme şi filme atletice din ţară şi din străinătate. Cu mai multă seriozitate şi spirit de răspundere trebuie rezolvată problema editării unei reviste de atletism, care să cuprindă pe lîngă o serie de materiale tehnice şi cele mai bune performanţe ale atleţilor noştri şi a celor de peste hotare.

Dacă pînă de curînd atletismul nostru n-a avut un antrenor de stat, lipsă care s-a resimţit din plin, conducerea C.C.F.S. de pe lîngă Consiliul de Miniştri şi comisia centrală de atletism trebuie să acorde acum tot sprijinul tovarăşului Vasile Dumitrescu, antrenor de stat, absolvent al I.C.F. din Moscova, care merită să se bucure de stima atleţilor noştri.

Pentru ca în viitor atleţii noştri să obţină rezultate de valoare, să se obişnuiască cu atmosfera marilor concursuri internaţionale şi să-şi cunoască adversarii, este bine ca ei să fie trimişi să participe la un număr mai mare de concursuri internaţionale. Intîlnirile atleţilor noştri cu echipe de valoare de peste hotare vor trebui desfăşurate şi în străinătate pentru ca atleţii noştri să se obişnuiască cu condiţiile de concurs din diferite ţări, lucru care influenţează în mod direct asupra nivelului performanţelor. O mai mare atenţie merită să se dea elementelor tinere care trebuie promovate cu curaj în loturile naţionale. Pe lîngă cei mai buni atleţi vor trebui trimise la marile concursuri şi două trei tinere speranţe care să se obişnuiască cu competiţiile de amploare.

Răspunderea conducerii şi îndrumării atletismului în ţara noastră revine Comitetului pentru Cultură fizică şi Sport de pe lîngă Consiliul de Miniştri. C.C.F.S. a acordat încă de la înfiinţarea sa un sprijin important atletismului. Dovadă sînt frumoasele rezultate obţinute pînă acum. Cu toate acestea, niciodată pînă acum n-a fost analizată în colectivul de conducere al C.C.F.S., împreună cu biroul comisiei centrale, activitatea atletică în ţara noastră. Activitatea comisiei centrale — a fostei comisii centrale — s-a redus numai la problemele lotului naţional. Comisia centrală trebuie să-şi lărgească sfera preocupărilor, acordînd atenţia cuvenită masei de atleţi de valoare medie care urmează să împrospăteze continuu lotul naţional.

Ziarul „Sportul popular", organ al C.C.F.S. şi al C.C.S., nu a dat atletismului sprijinul cuvenit. Ziarul a popularizat metode noi de muncă, s-a ocupat de performanţele cele mai bune, dar a criticat destul de rar şi cu timiditate lipsurile atleţilor noştri. Era firesc ca ziarul să-şi spună cuvîntul, să lămurească pentru ce la sfîrşitul sezonului unii atleţi ca Sorin Ion, Mihai Raica, Edith Treybal, Ilona Micloş au realizat performanţe mai slabe. „Sportul Popular" însă n-a tras concluziile respective. O contribuţie serioasă la ridicarea nivelului atletismului nostru ar putea-o aduce şi revista „Cultură Fizică şi Sport" editată de C.C.F.S. Din păcate însă revista publică cu întîrziere materiale despre atletism şi în genere nelegate de actualitate.

In concluzie, la baza dezvoltării atletismului nostru de performanţă stau cîteva probleme importante. Pregătirea pe baze ştiinţifice, metodice, a atleţilor noştri fruntaşi, ridicarea antrenorilor la nivelul rolului lor în îndrumarea atleţilor ca şi problema creşterii şi promovării cu curaj a tinerelor cadre sînt principalele obiective care trebuiesc urmărite cu toată seriozitatea de către C.C.F.S. şi comisia centrală.

M. ZONIS
AL. PINTEA

(va urma)

Crearea Biroului C. C. al P. C. U. S. pentru R. S. F. S. R.

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS transmite: In scopul unei conduceri mai concrete a activităţii organizaţiilor republicane, organelor de partid, de stat şi economice regionale, de ţinut, şi al soluţionării mai operative a problemelor construcţiei economice şi culturale a Republicii Sovietice Federative Socialiste Ruse, Comitetul Central al P.C.U.S. a creat Biroul C.C. al P.C.U.S. pentru R.S.F.S.R.

Ca preşedinte al Biroului C.C. al P.C.U.S. pentru R.S.F.S.R. a fost confirmat **N. S. Hruşciov**, prim secretar al C.G. al P.C.U.S. şi ca vicepreşedinte al Biroului **N. I. Beliaev**, secretar al C. C. al P.C.U.S.

Ca membri ai Biroului C.C. al P.C.U.S. pentru R.S.F.S.R. au fost confirmaţi: **Iasnov M. A.** — preşedintele Consiliului de Miniştri al R.S.F.S.R.; **Kapitonov I. V.** — primsecretar al Comitetului Regional Moscova al P.C.U.S.; **Kozlov F. R.** — primsecretar al Comitetului Regional Leningrad al P.C.U.S.; **Ciuraev V. M.** — şeful secţiei organelor de partid a C.C. al P.C.U.S. pentru R.S.F.S.R.; **Milarşcikov V. P.** — şeful secţiei agricole a C.C. al P.C.U.S. pentru R.S.F.S.R.; **Zanov A. M.** — prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al R.S.F.S.R.; **Ignatov V. G.** — primsecretar al Comitetului Regional Gorki al P.C.U.S.; **Kirilenko A. P.** — prim secretar al Comitetului Regional Sverdlovsk al P.C.U.S.

Un aport însemnat la cauza păcii

Ecoul avut în lumea întreagă de Congresul al XX-lea al P.C.U.S.

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul „Trud" a publicat declaraţiile unor prieteni din străinătate despre Congresul al 20-lea al P.C.U.S. Intre altele ei au spus:

PALME DUTT — activist pe tărîm social din Anglia.

Tot aşa cum Moscova este inima lumii noi, care a apărut şi înfloreşte în epoca noastră, acest Congres este inima tuturor aspiraţiilor omeneşti nobile şi progresiste de pe pămînt.

Ce ne învaţă acest minunat Congres? El ne învaţă, că forţele progresului omenesc cresc astăzi în lume în proporţii nemaiîntîlnite.

Congresul ne învaţă că în actuala situaţie internaţională în faţa multor ţări se deschid noi posibilităţi favorabile construirii socialismului pe calea unirii forţelor clasei muncitoare, unirii majorităţii covîrşitoare a poporului sub conducerea ei şi în anumite cazuri, posibilităţi favorabile folosirii instituţiilor parlamentare tradiţionale, transformîndu-le într-o armă a voinţei poporului.

PIETRO NENNI — activist pe tărîm social din Italia.

Prin caracterul său, Congresul al 20-lea al P.C.U.S. a constituit o demonstraţie a forţei constructive şi credinţei în noile forme de viaţă a societăţii, a progresului economic şi social. Din acest punct de vedere, cel de al şaselea plan cincinal ridică probleme şi sarcini care vor ajuta societatea sovietică să facă un salt înainte, care să corespundă întru totul erei energiei atomice, în care am păşit şi în care Uniunea Sovietică se află în frunte. Rezultatele pe care le aşteaptă conducătorii sovietici, vor fi într-adevăr atît de mari încît vor confirma uriaşa superioritate a economiei socialiste faţă de economia capitalistă.

ROLF EISERT — muncitor din R. D. Germană.

Succesele Partidului Comunist al Uniunii Sovietice indică oamenilor noştri căile şi mijloacele care însufleţesc şi mai mult întreaga noastră clasă muncitoare în opera de construire a socialismului. Ele arată de asemenea că puterii Uniunii Sovietice poate fi obţinut numai prin ridicarea productivităţii muncii.

★

PARIS 28 (Agerpres). — In legătură cu principiul întrecerii economice paşnice a celor două sisteme, proclamat de Congresul al XX-lea al P.C.U.S., ziarul catolic „La Croix" scrie: Economiştii au păreri diferite asupra perspectivelor economice ale U.R.S.S. ...dar noi ştim cît adevăr au conţinut profeţiile lor de pînă acum şi părerile lor contradictorii. Este limpede că lumea comunistă dispune de resurse uriaşe. Problema folosirii lor este o problemă de cadre, iar noi ştim că U.R.S.S. pregăteşte cadre tehnice excelente.

„La Croix" scrie că Uniunea Sovietică a şi depăşit cele mai dezvoltate ţări capitaliste din punct de vedere al pregătirii cadrelor tehnice. „Statele Unite — scrie ziarul — au rămas în urma U.R.S.S.".

Presa franceză subliniază marea însemnătate internaţională a materialelor şi hotărîrilor Congresului.

Ziarul „Le Figaro" scrie că „esenţialul" este că la baza politicii aprobate de Congres stau succesele economice şi creşterea puterii Uniunii Sovietice.

Pentru folosirea paşnică a energiei atomice

WASHINGTON 28 (Agerpres). — TASS transmite: La 27 februarie s-a deschis la Washington conferinţa pentru elaborarea proiectului de statut al agenţiei internaţionale pentru energia atomică. La conferinţă participă reprezentanţi a 12 ţări: Uniunea Sovietică, S.U.A., Anglia, Franţa, Canada, Cehoslovacia, Belgia, India, Australia, Brazilia, Portugalia şi Uniunea Sud Africană. Lucrările Conferinţei sînt secrete.

Uniunea Sovietică este reprezentată de ambasadorul U.R.S.S. în S.U.A., G. N. Zarubin.

La sfîrşitul şedinţei secretariatul conferinţei a dat spre publicare în presă următorul comunicat:

„La conferinţă sînt examinate părerile formulate în discuţiile care au avut loc la cea de a 10-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. în decembrie 1955 şi observaţiile făcute de statele care nu sînt reprezentate la conferinţă cu privire la proiectul de statut, difuzat la 22 august 1955.

Nimeni nu crede în afirmaţiile lui Dulles

NEW YORK 28 (Agerpres). — TASS transmite: Discursul rostit de Dulles în Comisia Senatorială pentru Afacerile Externe continuă să fie criticat cu asprime de numeroşi comentatori ai ziarelor americane.

Comentatorii ziarului „New York Herald Tribune" — fraţii Alsop — arată ridicolul afirmaţiei lui Dulles că politica externă a Uniunii Sovietice „a suferit un eşec". Ei scriu că acest lucru nu este confirmat de faptele reale ale vieţii internaţionale. „Aceste afirmaţii nu le crede nici unul din proprii ambasadori ai lui Dulles — subliniază fraţii Alsop. Ele nu sînt crezute de nici unul din reprezentanţii instanţelor superioare ale Departamentului de Stat, cu excepţia unuia sau a doi oameni de casă, care cred tot ce este în interesul lor să creadă. In sfîrşit, ele nu sînt crezute de nici unul din conducătorii principalelor noastre state aliate".

Corespondentul Higgins al aceluiaşi ziar scrie că majoritatea personalităţilor din guvernul american nu sînt de acord cu declaraţia lui Dulles că Uniunea Sovietică ar fi „suferit o înfrîngere" şi din această cauză şi-a revizuit politica. „Marea majoritate a specialiştilor în problemele ruseşti nu consideră actuala tactică sovietică drept rezultatul unei înfrîngeri, ci dimpotrivă, o privesc ca semnul unei noi forţe economice şi militare, a noii încrederi a Uniunii Sovietice în puterile sale" — scrie corespondentul în încheiere.

Guy Mollet despre problema algeriană

PARIS 28 (Agerpres). — La 28 februarie, preşedintele Consiliului de Miniştri Guy Mollet a rostit o cuvîntare retransmisă de posturile de radio franceze.

„In aceste momente grave, a spus Guy Mollet, în care sînt în joc destinele Algeriei şi Franţei, guvernul mi-a cerut să adresez o declaraţie solemnă atît populaţiei din metropolă cît şi celei din Algeria". Afirmînd că „Franţa recunoaşte şi respectă personalitatea Algeriei care este şi va rămîne indisolubil legată de Franţa metropolitană", vorbitorul a spus că „în ce priveşte statutul definitiv al Algeriei, guvernul va discuta cu cei pe care îi va alege populaţia Algeriei". Toate acţiunile guvernului, a adăugat el, tind să facă posibile aceste alegeri care nu pot avea loc decît în linişte, într-o Algerie pacificată. Guy Mollet a arătat în continuare că „după cum şi-a luat angajamentul, guvernul va lua imediat măsuri pentru progresul economic şi social şi pentru efectuarea de reforme în administraţie".

Mollet a repetat că guvernul va cere Adunării Naţionale „împuterniciri speciale absolut necesare" în problema Algeriei.

Adresîndu-se populaţiei musulmane din Algeria Guy Mollet a cerut încetarea luptelor din cadrul rezistenţei, precizînd că „la trei luni după încetarea luptelor" vor avea loc alegeri. După cum arată agenţia France Presse, Guy Mollet a avertizat că în cazul că algerienii nu vor înceta rezistenţa „Franţa se va vedea silită să-şi mobilizeze toate resursele sale pentru a asigura prin toate mijloacele securitatea populaţiei".

Tineretul vest-german împotriva remilitarizării

După cum anunţă ziarele la Bad Cannstadt, lîngă Stuttgart, a avut loc o demonstraţie a tineretului împotriva reînarmării. Luînd cuvîntul la încheierea demonstraţiei, Erika Buchmann, deputată în landtagul Baden-Württemberg, a declarat: Vrem să spunem cu toată ţaria militariştilor înveteraţi: nu veţi mai obţine pe bărbaţii şi fiii noştri pentru a-i folosi drept carne de tun"

★

Organizaţia de tineret social-democrat „Şoimii" din Hamburg a constituit un cerc pentru orientarea spre stînga, din care fac parte numeroşi membri ai organizaţiilor de tineret social-democrate din Hamburg, Hessa, Renania, Saxonia inferioară, Baden-Württemberg şi Berlinul occidental. Acest cerc se pronunţă pentru promovarea consecventă a unei politici anti-N.A.T.O., realizarea unei înţelegeri în problema germană pe calea tratativelor şi dezarmarea generală.

N. S. Hruşciov a primit delegaţia P. C. Chinez la Congresul al XX-lea al P. C. U. S.

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS transmite: La 28 februarie, N. S. Hruşciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. a primit delegaţia Partidului Comunist Chinez la Congresul al 20-lea al P.C.U.S. alcătuită din: Ciu De, mareşal al Republicii Populare Chineze (conducătorul delegaţiei) şi Den Siao-pin, Van Ţzia-sian, Tan Cijen-lin, membrii delegaţiei. N. S. Hruşciov a avut o convorbire cordială, prietenească cu delegaţia Partidului Comunist Chinez.

Inmînarea premiului internaţional Stalin generalului Lasaro Cardenas

MEXICO. La 26 februarie a avut loc în capitala Mexicului solemnitatea înmînării premiului internaţional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare", generalului Lasaro Cardenas, activist de seamă pe tărîm social, fost preşedinte al Mexicului.

După ce Heriberto Jara, preşedintele Comitetului partizanilor păcii din Mexic l-a felicitat pe Cardenas, G. V. Aleksandrov, artist al poporului din U.R.S.S., membru în Comitetul pentru decernarea premiilor internaţionale Stalin, i-a înmînat generalului Cardenas diploma şi medalia de laureat al premiului internaţional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare".

Numeroasa asistenţă prezentă la solemnitate a ascultat apoi cu o mare atenţie cuvîntarea lui Lasaro Cardenas pe care a subliniat-o cu numeroase aplauze.

Politica externă a Angliei viu criticată în Camera Comunelor

LONDRA 28 (Agerpres). — TASS transmite: In seara de 27 februarie, au început în Camera Comunelor dezbateri de politică externă. Deputatul Alfred Robens, care a luat cuvîntul în numele opoziţiei laburiste, a criticat aspru acţiunile guvernului englez în domeniul relaţiilor internaţionale.

Robens a arătat că guvernul englez poartă în mare măsură răspunderea pentru faptul că participanţii la conferinţa de la Geneva a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri nu au putut ajunge la un acord.

Totuşi, a declarat Robens, „insuccesul conferinţei de la Geneva a miniştrilor afacerilor externe nu înseamnă că nu trebuie continuate tratativele. El trebuie să fie un impuls pentru tratative viitoare".

Referindu-se la problema germană, Robens a subliniat că soluţionarea ei a ajuns la un impas datorită politicii puterilor occidentale care insistă ca Germania unificată să fie inclusă în alianţa militară nord-atlantică.

Criticînd politica engleză în Orientul Mijlociu, Robens a dat să înţeleagă că încheierea pactului de la Bagdad a dus la accentuarea încordării în această regiune.

In continuare, Robens a atras atenţia Camerei Comunelor asupra rolului însemnat pe care îl joacă în relaţiile internaţionale contemporane ţările care nu doresc să adere la nici un fel de grupări militare. In legătură cu aceasta, el s-a referit la acea parte din raportul lui N. S. Hruşciov prezentat Congresului al 20-lea al P.C.U.S. în care se arată că forţele păcii au crescut considerabil în legătură cu apariţia pe arena mondială a grupului de state iubitoare de pace din Europa şi Asia care au proclamat neparticiparea la blocuri ca principiu al politicii lor externe. Aceste ţări care nu au aderat la nici unul din lagăre, a continuat Robens, sînt membre ale O.N.U. şi dacă se ia în considerare politica externă a Uniunii Sovietice, în baza Cartei O.N.U. se poate găsi un teren comun pentru ţările din Orient şi Occident. Robens şi-a exprimat convingerea că în felul acesta vor putea fi rezolvate problemele Europei, Orientului Mijlociu şi Extremului Orient.

In cuvîntarea de răspuns, Selwyn Lloyd, ministrul de Externe, a căutat să justifice orientarea diplomaţiei engleze recurgînd în acest scop la atacuri împotriva politicii externe a Uniunii Sovietice atribuindu-i fără nici un temei pretinse scopuri agresive.

La dezbaterile, care au avut loc după discursul lui Lloyd numeroşi deputaţi au insistat ca guvernul englez să contribuie prin politica sa în mod activ la realizarea unui acord în problemele internaţionale arzătoare.

Deputatul conservator Hichimbrook a declarat că în ultimii cîţiva ani Uniunea Sovietică a obţinut mari succese diplomatice şi politice şi că politica occidentală a fost „statică şi lipsită de orizont" în comparaţie cu politica U.R.S.S.

După părerea acestuia, politica engleză în problema germană este „prea lipsită de elasticitate". El a exprimat părerea că ar fi în interesul Angliei reconsiderarea relaţiilor cu Republica Democrată Germană şi stabilirea unor relaţii diplomatice cu R.D.G.

La sfîrşitul şedinţei, a luat cuvîntul primul ministru Eden.

Răspunzînd la observaţiile critice, referitoare la politica Angliei în problema germană, Eden a afirmat că „puterile occidentale nu ar fi condiţionat niciodată reunificarea Germaniei de includerea Germaniei în N.A.T.O.".

Trecînd la situaţia din Orientul Mijlociu, Eden a asigurat că puterile occidentale încearcă să obţină acolo o reglementare paşnică.

Eden a consacrat o parte din discursul său încercărilor de a prezenta într-o lumină favorabilă politica colonială a Angliei. Eden a subliniat în continuare că a studiat cu atenţie materialele Congresului al 20-lea al P.C.U.S. „Faptul că doi conducători sovietici vor fi oaspeţii noştri în primăvara aceasta, a declarat Eden, implică, după cum mi se pare, pentru noi o obligaţie deosebită. Ei doresc ca şi noi ca atunci cînd ne vom întîlni să avem o discuţie serioasă. Hruşciov a spus că, după părerea sa, primejdia războiului s-a micşorat şi acest lucru, după toate probabilităţile, este just".

„Filozofiile noastre, a declarat el, se află la poluri diferite, dar aceasta nu este un motiv ca să nu ne întîlnim şi să nu examinăm chestiunile în comun".

Subliniind că „a convinge şi a încerca de a găsi un limbaj comun este sarcina activităţii de stat", Eden a declarat: „Acesta va fi scopul întîlnirii noastre. Eu sper că vom reuşi să contribuim la realizarea ţelurilor noastre cînd oaspeţii noştri vor veni la noi în aprilie".

Nicolae Bălţăţeanu

Teatrul romînesc suferă o grea pierdere. Artistul poporului Nicolae Bălţăţeanu, după o lungă suferinţă, a încetat din viaţă în noaptea de 27 spre 28 februarie, în vîrstă de 63 de ani.

Artist-cetăţean în adevăratul şi înaltul înţeles al cuvîntului, membru al Partidului Muncitoresc Romîn, Nicolae Bălţăţeanu a ştiut să-şi împletească activitatea profesională cu cea obştească, punîndu-şi marele său talent şi puterea de muncă în serviciul ridicării culturale a poporului.

★

Nicolae Bălţăţeanu s-a născut la 26 noiembrie 1893, în comuna Greci, regiunea Craiova. După studii liceale la Turnu Severin, s-a înscris la Conservator, pe care l-a absolvit în 1916.

Angajat în 1918 la Teatrul Naţional din Bucureşti a făcut apoi parte, pentru scurt timp, din compania teatrală condusă de soţii Bulandra.

In 1923, N. Bălţăţeanu a revenit la Teatrul Naţional.

Prin valoarea şi numărul însemnat al creaţiilor sale, viaţa artistică a lui N. Bălţăţeanu se înscrie pe linia carierei biruitoare a iluştrilor săi predecesori Grigore Manolescu, Constantin Nottara, Aristide Demetriad, de la care a preluat, îmbogăţind-o, tradiţia realistă în arta scenică.

Prin marile sale însuşiri scenice, prin studiul aprofundat al rolurilor, prin nedesminţita sa conştiinţă profesională, Bălţăţeanu a dat viaţă unor personaje care, neîndoios, vor rămîne în istoria teatrului romînesc ca exemple de înaltă ţinută artistică.

Printre numeroasele creaţii ale lui N. Bălţăţeanu se numără: Răzvan din „Răzvan şi Vidra" de B. P. Hajdeu, Ovidiu din piesa cu acelaşi nume de Vasile Alecsandri, Baronul şi Vasca Pepel din „Azilul de noapte" de Maxim Gorki, Filip din „Don Carlos" de Schiller, Tartuffe, Don Juan din piesele cu acelaşi nume de Molière, Don Salluste din „Ruy Blas" de Victor Hugo, apoi rolurile Dinu Păturică din dramatizarea romanului „Ciocoii vechi şi noi" de N. Filimon, Făt Frumos din „Inşir-te Mărgărite" şi Nenoroc din „Cocoşul Negru" de Victor Eftimiu, Sbilţ din „Patima roşie" de M. Sorbul şi Papa Leon din piesa „Michel Angelo" de Al. Kiriţescu.

Printre ultimele roluri interpretate de Nicolae Bălţăţeanu au fost Hagi Tudose din piesa lui Barbu Delavrancea, Verşinin din „Trei surori" de A. P. Cehov, Ivan Ivanovici din „Confruntarea" de fraţii Tur, apoi rolurile din „Aşa va fi" de C. Simonov, „Casa cu storurile trase" de fraţii Tur, „Fericirea furată" de Ivan Franco, „Schimbul de onoare" de M. Davidoglu, „Intr-o noapte de vară" de Aurel Baranga, „Martin Roggers descoperă America" de C. Constantin şi A. Rogoz.

Profesor la Institutul de teatru „I. L. Caragiale", Nicolae Bălţăţeanu a împărtăşit din marea sa experienţă tineretului, schimbul de mîine al teatrului nostru.

Pentru deosebitele sale merite, pentru marea sa artă, pentru neuitatele sale creaţii, lui N. Bălţăţeanu i s-a conferit înaltul titlu de artist al poporului din R.P.R., Ordinul Muncii clasa I-a, titlul de laureat al Premiului de Stat.

Colegii, ca şi masele largi de spectatori care l-au iubit şi preţuit, vor păstra artistului şi omului N. Bălţăţeanu o amintire neştearsă.

Numele lui Nicolae Bălţăţeanu se înscrie la loc de onoare în istoria teatrului romînesc.

Sică Alexandrescu, Costache Antoniu, Marcel Anghelescu, Nataşa Alexandra, Niky Atanasiu, Lucia Sturza-Bulandra, Ştefan Braborescu, Aura Buzescu, Radu Beligan, N. Brancomir, Aurel Baranga, G. Calboreanu, G. Ciprian, Al. Critico, Jules Cazaban, Marietta Deculescu, Toma Dimitriu, M. Davidoglu, Victor Eftimiu, Maria Filotti, Al. Finţi, Ion Finteşteanu, Beate Fredanov, Moni Ghelerter, Aurel Ghiţescu, Al. Giugaru, Al. Chibericon, Ion Iancovescu, Al. Kiriţescu, Gh. Kovacs, Ion Manolescu, V. Maximilian, Agepsina Macri Eftimiu, Vasile Moldovanu, A. Pop Marţian, Vlad Mugur, Camil Petrescu, Irina Răchiţeanu, Marietta Sadova, Constantin Sincu, Ion Şahighian, Marioara Voiculescu, George Vraca, V. Valentineanu.

★ ★

Ministerul Culturii anunţă cu adîncă părere de rău încetarea din viaţă a eminentului artist al Teatrului Naţional „I. L. Caragiale", Nicolae Bălţăţeanu, artist al poporului din R.P.R., decorat cu Ordinul Muncii clasa I-a, laureat al Premiului de Stat.

Prin dispariţia lui Nicolae Bălţăţeanu, teatrul romînesc încearcă o grea pierdere. Nicolae Bălţăţeanu a slujit arta scenică ani îndelungaţi cu dragoste şi abnegaţie, contribuind prin marile lui aptitudini creatoare la educarea maselor populare, la dezvoltarea şi înflorirea tradiţiei noastre de teatru realist. Cu Nicolae Bălţăţeanu se stinge un artist iubit de oamenii muncii, care atît în teatru cît şi în viaţă a înţeles să lupte pentru pace şi progres, pentru construirea socialismului.

★

Corpul neînsufleţit al artistului poporului Nicolae Bălţăţeanu se află depus în holul Teatrului Naţional „I. L. Caragiale", sala Comedia.

Adunarea de doliu va avea loc la sala Comedia, miercuri 29 februarie ora 14. Inhumarea se va face la cimitirul Bellu, la ora 16.

SPORT

A doua întîlnire dintre voleibaliştii romîni şi sovietici

Ieri seară în sala Floreasca, în faţa a circa 4000 de spectatori, reprezentativele feminine şi masculine de volei ale R. P. Romîne şi Uniunii Sovietice s-au întîlnit din nou.

După cum se ştie, duminică seara, echipele reprezentative ale celor două ţări au susţinut primele jocuri în Capitala ţării noastre. Victoria a revenit atunci, atît la băieţi cît şi la fete, voleibaliştilor sovietici, cu scorul de 3—0.

In prima întîlnire disputată aseară, între echipele feminine, după ce primul set a fost cîştigat de jucătoarele noastre (15—6), victoria a revenit voleibalistelor sovietice cu scorul de 3—1 (6—15: 15—10: 15—9; 15—10).

In cea de a doua partidă s-au întîlnit reprezentativele masculine ale R.P.R. şi U.R.S.S. După o dispută care a entuziasmat publicul spectator, victoria a fost cucerită de voleibaliştii romîni cu scorul de 3—2 (5—15; 15—11; 15—8; 8—15; 15—12).

Foto: RADU COSTIN

S-au întîlnit doi mari campioni...

De curînd agenţii de presă din străinătate au transmis ştirea că în îndepărtata Indie s-au întîlnit doi dintre recordmenii lumii: atletul cehoslovac Emil Zatopek şi negrul american Jessie Owens, renumiţi atleţi care au reuşit să cucerească la jocurile olimpice cîte trei medalii de aur în probele individuale la care au participat. Owens a fost invitat de Federaţia indiană de atletism ca antrenor al alergătorilor de viteză şi al săritorilor în lungime în vederea jocurilor Olimpice de la Melbourne, iar Emil Zatopek a fost invitat împreună cu soţia sa să se pregătească în comun cu atleţii indieni pentru cele mai mari întreceri sportive ale anului.

Tînăra generaţie a Senegalului

Senegalul, ţară cu o suprafaţă de 201.375 km. pătraţi şi o populaţie de 2.200.000 de locuitori, face parte din grupul celor opt state care alcătuiesc Africa occidentală aflată sub dominaţia colonialiştilor francezi.

La Nord şi Est, Senegalul este mărginit de fluviul cu acelaşi nume, care-l desparte de Mauritania şi parţial de Sudanul francez. La Sud, masivul Fouta-Djallon şi numeroase rîuri îl despart de Guineea. Micul teritoriu al Gambiei de sub dominaţia britanică, fîşie îngustă de pămînt, care se întinde de fiecare parte a cursului inferior al rîului Gambia, este vecinul de sud-est al Senegalului. Pe o lungime de 500 km., Senegalul se mărgineşte cu Oceanul Atlantic.

De trei secole ţara geme sub călcîiul colonialiştilor francezi.

In aceşti ani îndelungaţi de dominaţie, colonialiştii au ţinut poporul în întuneric şi ignoranţă. 90% din populaţia senegaleză este analfabetă. Din cei 323.761 copii de vîrstă şcolară, abia 52.258, adică circa 16%, pot găsi adăpost în cele 255 şcoli primare cu 900 de clase.

Şcolile profesionale şi centrele de ucenici sînt foarte rare: în întreaga ţară funcţionează doar vreo patru şcoli cu un număr infim de elevi; învăţămîntul tehnic predat în aceste şcoli are un nivel extrem de scăzut. Colonialiştii francezi ignorează cu totul atît calificarea cît şi promovarea muncitorilor. Tinerii doritori să înveţe o meserie care să le asigure cît de cît existenţa merg de obicei într-o uzină sau atelier, unde în îngrămădeală, alături de un muncitor calificat, trudesc aidoma adulţilor, neprimind în schimb decît un sfert din salariul acestuia. Lipsiţi de orice ocrotire tinerii se află la cheremul patronilor, care profită din plin de rodul muncii lor.

Articol scris pentru „Scînteia tineretului"

de Lo Cheikh Barra

Secretar al Uniunii Tineretului Democrat din Africa

Ca oricare tînăr şi tînărul senegalez este atras de sport. Dar ce folos că tinerii noştri iubitori de sport nu pot să-şi împlinească întru totul dorinţele deoarece întîlnesc în calea lor dificultăţi serioase. Stadioanele şi terenurile de sport sînt extrem de puţine. Datorită proastei întreţineri, instalaţiile sportive existente se strică şi devin impracticabile pentru competiţii. Dacă se întîmplă ca unii sportivi să fie accidentaţi în cursul competiţiilor ei cad pradă disperării, deoarece nu primesc nici un fel de ajutor din partea autorităţilor coloniale, deşi acestea obţin profituri considerabile de pe urma manifestărilor sportive.

Plaga colonialismului se face simţită şi în alte domenii. Să ne referim, de pildă la arta şi folclorul ţării noastre a căror dezvoltare a fost complect paralizată de asupritori. Tineretul nu poate lua cunoştinţă de tradiţiile noastre culturale decît cu foarte rare prilejuri. In întreaga ţară nu există nici un singur muzeu sau vreo instituţie care să facă cunoscut tineretului arta şi cultura ţării noastre.

Pe lîngă „dreptul" de a fi exploatat, chinuit în lipsuri şi umilinţi de tot felul, colonialiştii oferă tineretului şi un alt „drept": acela de a deveni „carne de tun". In acest scop se duce o febrilă activitate propagandistică pentru a-i atrage pe tineri în şcoli militare de tot soiul. Nu trebuie uitat faptul că tinerii care-şi fac serviciul militar în termen n-au nici un fel de garanţie că-şi vor putea regăsi locul de muncă. In acest fel tinerii ameninţaţi de spectrul şomajului sînt constrînşi să rămînă „voluntari" în armatele de mercenari trimise să lupte în acele ţări în care popoarele se ridică cu hotărîre la luptă pentru libertate şi independenţă naţională.

Bineînţeles că în faţa acestei situaţii tinerii senegalezi nu rămîn inactivi. Ei luptă alături de întregul popor împotriva opresiunii, pentru pace, bună stare şi libertate.

Pentru a da viaţă năzuinţelor sale, tineretul se organizează, face cunoscute revendicările sale şi le apără cu străşnicie. In toată ţara, ei au constituit mai multe organizaţii politice, sindicale, studenţeşti, sportive şi culturale. Fiecare din aceste organizaţii

duce o activitate corespunzătoare aspiraţiilor membrilor ei, luptă pentru realizarea acestora.

Putem cita în cadrul acestor activităţi eforturile „Asociaţiei Generale a Studenţilor" (A.G.E.D.), care în colaborare cu „Federaţia Studenţilor din Africa de Nord", cu sediul în Franţa (F.E.A.N.F.) organizează, în perioada vacanţelor şcolare, cursuri de învăţămînt gratuit pentru tineri şi adulţi. In timpul vacanţelor anului şcolar 1954-1955 de pildă, au fost organizate de această asociaţie, nu numai în Senegal, dar şi în celelalte 7 ţări ale Africei occidentale franceze, cursuri în 23 de localităţi. Aceste cursuri, predate de 132 membri ai asociaţiei şi federaţiei, au fost frecventate de 2764 de africani de toate vîrstele. Organizarea lor contribuie la ridicarea nivelului cultural al ţării noastre. Paralel cu această activitate „Asociaţia Generală a Studenţilor" luptă împotriva excluderii arbitrare a studenţilor senegalezi din colegii şi din Universitate, ca şi împotriva abuzurilor anumitor profesori rasişti, care înlesnesc ca teroarea să domnească în rîndurile tineretului studios.

Roadele activităţii tineretului nu întîrzie să se vadă. Astfel, secţia de tineret a Uniunii Sindicatelor a determinat autorităţile coloniale să deschidă în 1954 un centru de calificare profesională. S-a obţinut de asemenea din partea autorităţilor crearea unui serviciu public de plasare a mîinii de lucru.

După mai mult timp de luptă neobosită, sportivii au reuşit să determine autorităţile să construiască la Dakar, în „cartierul african", un stadion dotat cu echipament în bună stare. Pe acest stadion a avut loc anul trecut meciul de fotbal dintre selecţionatele oraşelor Dakar şi Strassbourg.

In domeniul cultural este demnă de remarcat activitatea organizaţiei „Tineretul iubitor de teatru din Africa". Datorită eforturilor depuse de membrii profesionişti şi amatori, această organizaţie a reuşit să reînvie şi să revalorifice folclorul ţării.

Organizaţiile tinerilor de la oraşe sprijină îndeaproape pe fraţii lor de la sate care, în marea lor majoritate sînt neorganizaţi. Astfel, în cursul anului 1954, din iniţiativa „Uniunii Tineretului Democrat din Africa" (R.J.D.A.) care se află în fruntea luptei pentru drepturile tineretului din această parte a lumii, s-a putut convoca o întîlnire a tineretului sătesc. 125 delegaţi şi observatori veniţi din toate colţurile ţării au participat la întîlnire. Această manifestare a avut rezultate deosebit de însemnate: s-au constituit organizaţii săteşti, s-a adoptat o Cartă cu revendicările tinerilor, cartă care a fost trimisă autorităţilor şi publicată în presă etc.

Pentru a împleti tot mai strîns eforturile lor în lupta pentru realizarea aspiraţiilor comune, organizaţiile de tineret din Senegal s-au grupat în cadrul unei singure organizaţii: Consiliul Tineretului din Senegal. Diop Baila, membru în biroul de conducere al acestei organizaţii scria în „Vocea Tinerilor": „El (consiliul) este un organism care grupează organizaţiile de tineret de diferite convingeri şi tendinţe, ţelul său principal fiind realizarea unităţii diferitelor organizaţii de tineret existente în ţară, coordonarea activităţii lor, pe plan educativ cultural şi social". Acest Consiliu a fost vehement atacat de autorităţile coloniale care, prin diferite mijloace au căutat, în zadar, să-l submineze. Datorită unităţii şi hotărîrii neclintite a tinerilor, Consiliul s-a menţinut.

★

Astăzi, tineretul din Senegal, avînd drept pildă bogata experienţă a tinerilor din ţările Europei şi Asiei care alături de popoarele lor au scuturat pentru totdeauna jugul colonial şi imperialist luptă şi va lupta pentru eliberarea sa de sub opresiunea colonialistă. In această luptă, bazîndu-se pe sprijinul şi solidaritatea imensei mişcări a tineretului mondial iubitor de pace, reprezentat prin Federaţia Mondială a Tineretului Democrat, tineretul senegalez este sigur că va învinge şi că va putea duce, împreună cu întregul popor din Senegal, o viaţă mai bună.

In Cehoslovacia va fi dat în exploatare un reactor atomic

PRAGA. — In scurt timp va fi dat în exploatare primul reactor atomic din Cehoslovacia, cu ajutorul căruia cercetările în domeniul fizicii nucleare vor fi mult accelerate. Reactorul a fost construit cu ajutorul oamenilor de ştiinţă şi tehnicienilor sovietici. El va produce izotopi radioactivi în cantităţi suficiente pentru satisfacerea tuturor necesităţilor. Puterea sa termică va fi de 2.000 kw.

Creşte lupta negrilor din S.U.A.

NEW YORK 28 (Agerpres). — TASS transmite: In Statele Unite se desfăşoară o campanie în sprijinul boicotului întreprins acum 11 săptămîni de populaţia neagră din oraşul Montgomery (statul Alabama) împotriva societăţii de transporturi din această localitate în semn de protest împotriva discriminării şi în sprijinul conducătorilor boicotului care au fost arestaţi.

La New York a avut loc adunarea unui grup de preoţi negri care au hotărît să cheme populaţia de culoare din S.U.A. să declare în luna martie o grevă de protest împotriva măsurilor discriminatorii faţă de negri. Corespondenţii din Montgomery ai ziarelor „New York Times", „New York Herald Tribune" şi ai altor ziare anunţă că mii de negri participanţi la boicot au organizat o demonstraţie în semn de protest împotriva arestării conducătorilor boicotului.

SPECTACOLELE DE AZI

CINEMATOGRAFE: Vagabondul (seria I-a) — **Magheru, Victoria, Unirea, T. Vladimirescu, Mioriţa, Moşilor, Olga Bancic, Aurel Vlaicu**; Vagabondul (seria II-a) — complectare: La noi la Todireşti — **Patria, Bucureşti**. Infrăţirea între popoare. **Elena Pavel, Gh. Doja, Arta, I Mai**; O noapte pe Mont Blanc — **Republica, Lumina, Libertăţii**; Furtuna Echinocţiului — **Filimon Sîrbu, Vasile Alecsandri, Alex. Popov**; Tata, mama, bona şi eu — complectare — Vulpoiul campion — **I. C. Frimu, Volga**; Ei au coborît din munţi — **Central, Popular**; O călătorie în epoca preistorică — **Maxim Gorki, Timpuri Noi**; Alarmă în munţi şi Şurubul lui Marinică — **Griviţa, M. Eminescu**; Pe baricadă — **8 Martie**; Ali Baba şi cei 40 de hoţi — complectare N Grigorescu — **Vasile Roaită**; Stele pe aripi — complectare: Pagini din lupta partidului — **Cultural**; Jan Huss — **Const. David, Alexandru Sahia.**

„Scînteia tineretului"
Pag. 4-a 29 februarie 1956

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
STAS — 3452 — 52